

Food and Agriculture
Organization of the
United Nations

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب

راهنمای درک صرفه جویی واقعی در مصرف آب از طریق اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری محصول

مترجمان:

هدی کهریزی، حسین دهقانی سانیچ، راحله ملکیان

راهنمای درک صرفه جویی واقعی در مصرف آب از طریق اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری محصول

Guidance on realizing real water saving with crop productivity interventions

Published by arrangement with the
Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)
by the
Agricultural Engineering Research Institute (AERI)

منتشر شده با تنظیمات سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (FAO)
توسط مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی - جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه:
عنوان و نام پدیدآور:

اوپستال، جونا وان Opstal, Jonna van
راهنمای درک صرفه‌جویی واقعی در مصرف آب از طریق اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری محصول/مولفان جونا وان اوپستال، پیتر دروگرز، الکساندر کاوون؛ با همکاری پاسکواله استودیوتو، کریس پیری؛ منتشر شده با تنظیمات سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (FAO)؛ [برای] مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب؛ مترجمان هدی کهریزی، حسین دهقانی سانچ، راحله ملکیان؛ ویراستاران محمدمهدی فارسی، مجتبی شفیعی؛ پیشگفتار حسین دهقانی سانچ؛ ناظر علمی عباس کشاورز.

کرج: سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، ۱۴۰۱.
۱۰۰ ص: مصور، جدول (بخشی رنگی).
۹۰۰۰۰۰ ریال ۲-۱-۹۲۹۴۵-۹۲۲-۶۷۸

مشخصات نشر:
مشخصات ظاهری:
شابک:
وضعیت فهرست‌نویسی:
یادداشت:

Guidance on realizing real water saving with crop productivity interventions

آب در کشاورزی -- مدیریت Water in agriculture -- Management

دروخرس، پتر، ۱۹۶۱-م. کاوون، الکساندر، استودیو، پاسکواله، پری، کریس
کهریزی، هدی، ۱۳۶۸-، مترجم
دهقانی سانچ، حسین، ۱۳۴۶-، مترجم
ملکیان، راحله، ۱۳۶۰-
فارسی علی‌آبادی، محمد مهدی، ۱۳۶۶-، ویراستار
شفیعی، مجتبی، ۱۳۶۳-
کشاورز، عباس، ۱۳۲۵-
سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد
مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب
موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی

۵/۴۹۴/۵

۷/۳۱/۶

۲۴/۵۶۰/۹۰

موضوع:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

شناسه افزوده:

رده‌بندی کنگره:

رده‌بندی دیویی:

شماره کتاب‌شناسی ملی:

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب

موسسه تحقیقات
فنی و مهندسی کشاورزی

راهنمای درک صرفه‌جویی واقعی در مصرف آب از طریق اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری محصول

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب
هدی کهریزی، حسین دهقانی سانچ، راحله ملکیان
محمد مهدی فارسی، مجتبی شفیعی

عباس کشاورز

حسین دهقانی سانچ

غلامحسین شافعی

عباس کشاورز

اول، زمستان ۱۴۰۱

۵۰۰

۹۰۰۰۰۰ ریال

کرج - بلوار شهید فهمیده، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی

عنوان:

کاری از:

مترجمان:

ویراستاران:

ناظر علمی:

پیشگفتار:

پیشگفتار:

مقدمه:

نوبت چاپ:

شمارگان:

قیمت:

نشانی:

www.aeri.ir - ۰۲۶ - ۳۲۷۰۶۱۰۱

شماره تماس و تارنما:

این اثر به شماره ۳۱۴۰۱۵۰ مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۱۴ مرکز فناوری اطلاعات و اطلاع‌رسانی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی به ثبت رسیده است.

بیانیه سلب مسئولیت

این اثر در اصل توسط سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) به زبان انگلیسی و با عنوان "Guidance on realizing real water savings with crop water productivity interventions" منتشر شده است. ترجمه فارسی توسط اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران- مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب و مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی تهیه شده است. در صورت اختلاف، زبان اصلی حاکم خواهد بود.

عناوین به کار رفته و داده‌های ارائه شده در این مقاله اطلاعاتی، به هیچ وجه اشاره‌ای به نظرات سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) درباره جایگاه حقوقی و توسعه هیچ یک از کشورها، قلمروها، شهرها یا نواحی تحت اختیار آنها، یا درباره تعیین حدود سرحدات و مرزهای کشورها ندارد. ذکر نام شرکت‌های خاص یا محصولات سازندگان، فارغ از اینکه حق انحصاری آنها ثبت شده است یا خیر، بدین معنی نیست که اینها مورد تأیید هستند یا توسط فائو بدلیل ترجیح به دیگر محصولات مشابه که در اینجا نام برده نشده‌اند، پیشنهاد می‌شوند. دیدگاه‌های بیان‌شده در این مقاله اطلاعاتی، نظرات نویسندگان است و الزاماً دیدگاه‌ها و سیاست‌های فائو را منعکس نمی‌کند.

“© اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران---مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران (AWNRC)، ۲۰۲۲ (ترجمه فارسی)”
“© مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی (AERI)، ۲۰۲۲ (ترجمه فارسی)”
“© فائو (FAO)، ۲۰۲۲ (نسخه انگلیسی)”

فهرست

۱۱	پیشگفتار
۱۳	پیشگفتار
۱۵	مقدمه
۱۷	خلاصه‌ی اجرایی
۱۹	۱. مقدمه
۱۹	۱.۱. هدف
۱۹	۲.۱. مخاطبان
۲۰	۳.۱. ارتباط
۲۲	۲. پیشینه و مفاهیم صرفه‌جویی واقعی آب
۳۲	۳. گزینه‌های مدیریت آب و محصول در کشاورزی آبی
۳۲	۱.۳. مقدمه
۴۲	۲.۳. چهارچوب اقدامات
۴۵	۴. فهرست اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری
۴۲	۱.۴. ساختار پایگاه داده‌های اقدامات
۴۶	۲.۴. خلاصه‌ای از یافته‌های فهرست اقدامات
۴۷	۳.۴. اثرگذارترین و کم‌اثرترین اقدامات
۵۲	۵. اقدامات
۸۵	نتیجه‌گیری
۸۷	منابع
۸۹	پیوست ۱. فهرست منابع موجود
۹۶	پیوست ۲. خلاصه نتایج موجود

جدول‌ها

- جدول ۱. گزینه‌های پاسخ‌دهی بخش‌های مختلف سیاست‌گذاری نسبت به کمیابی آب ۳۵
- جدول ۲. بررسی اجمالی فناوری‌های صرفه‌جویی آب (WCTs) ۴۰
- جدول ۳. طبقه‌بندی اقدامات مورد توجه در این سند راهنما ۴۴
- جدول ۴. خلاصه‌ای از تعداد گزارش‌های منتشرشده از تأثیر اقدامات مختلف در مزرعه بر افزایش یا کاهش آبیاری، تبخیر و تعرق، عملکرد محصول و بهره‌وری آب ۴۹
- جدول ۵. مروری بر پنج اقدام با بیشترین تأثیر و پنج اقدام با کمترین تأثیر بر کاهش آب آبیاری یا آب کاربردی، کاهش تبخیر و تعرق، افزایش عملکرد محصول یا بهره‌وری آب در زمینه‌های: مدیریت آب، مدیریت خاک یا زمین و مدیریت زراعی ۵۰
- جدول ۶. خلاصه تغییرات متوسط گزارش‌شده (درصد) از تأثیر اقدامات مختلف بر آبیاری، تبخیر و تعرق، عملکرد محصول، بهره‌وری آب و بهره‌وری آبیاری ۹۷

شکل‌ها

- شکل ۱. دیدگاه‌های مرسوم در قرن گذشته در مورد هدر رفت آب. هدر رفت آب در کانال‌های آبیاری (سمت چپ) و هدر رفت آب در مزرعه (سمت راست) از طریق نفوذ به آب‌های زیرزمینی یا رواناب ۲۳
- شکل ۲. تغییر در بهره‌وری آب در تولید گندم (kg/ha/ET) در مناطق مختلف ۲۶
- شکل ۳. چهارچوب حسابداری آب در کشاورزی آبی ۲۹
- شکل ۴. سیستم حسابداری آب ساده شده معروف به "ردیابی آب" ۳۱

کادرها

- کادر ۱. واژه‌شناسی "ردیابی آب" ۲۳
- کادر ۲. آیا افزایش بهره‌وری آب موجب صرفه‌جویی در مصرف آن می‌شود؟ ۲۷
- کادر ۳. از صرفه‌جویی‌های گزارش‌شده تا پیاده‌سازی عملی آن ۵۱

تقدیر و تشکر

این گزارش توسط جونا ون اپستال^۱، پیت دروگرز^۲ و الکساندر کاونه^۳ از فیوچروواتر^۴ با همکاری پاسکواله استودوتو^۵ و کریس پری^۶ مشاوران مستقل فیوچروواتر تهیه شده است.

نویسندگان همچنین از مشارکت لوئیز وایتینگ^۷، کارشناس در زمین و آب فائو^۸ و هیو تورال^۹ مشاور در فائو قدردانی می‌کنند، که اطلاعات باارزش آنها در تهیه این گزارش به کار رفته است. ویرایش انگلیسی و تصحیح را روث ریموند^{۱۰} و طراحی گرافیکی و چاپ را جیم مورگان^{۱۱} به‌عهده داشته‌اند. تأمین مالی تهیه‌ی این گزارش بر عهده دفتر منطقه‌ای آسیا و اقیانوسیه فائو^{۱۲}، به‌عنوان بخشی از برنامه‌ی منطقه‌ای کمیابی آب^{۱۳}، بوده است.

1 Jonna van Opstal

2 Pete Droogers

3 Alexander Kaune

4 FutureWater

5 Pasquale Steduto

6 Chris Perry

7 Louise Whiting

8 FAO Land and Water

9 Hugh Turrall

10 Ruth Raymond

11 Jim Morgan

12 FAO Regional office for Asia and the Pacific

13 Regional Water Scarcity Program

پیشگفتار

در شرایط محدودیت منابع آبی و تغییر اقلیم حاکم بر شرایط کشور، توسعه رویکرد افزایش بهره‌وری آب در بخش کشاورزی به عنوان مصرف‌کننده منابع آبی کشور، برای مراقبت از پایداری و اقتدار تولید و کاهش مصرف آب و با درگیر کردن بخش‌ها و تخصص‌های مختلف و اثرگذار ضروری است. کاهش مصرف آب در فرآیند ارتقای بهره‌وری زمانی اتفاق می‌افتد که بتوانیم با مداخلات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری در مقیاس مزرعه و یا در نظر گرفتن اثرات آن در حوضه آبریز، تلفات غیرمفید و مصرف مفید آب را کاهش دهیم و همزمان اقتصاد کشاورز را حفظ و یا افزایش دهیم.

در بخش کشاورزی برای به تصویر کشیدن صرفه‌جویی واقعی تلاش‌های زیادی توسط مؤسسات پژوهشی و دانشگاهی داخلی و بین‌المللی ارائه شده است، لیکن رویکردهای اجرایی و توسعه‌ای جاری حکایت از آن دارد که توجه به صرفه‌جویی ظاهری در بخش‌های مختلف مصرف‌کننده آب باعث شده است که اقدام‌های انجام‌شده برای کاهش مصرف آب اثرات مثبتی بر منابع آبی نداشته باشد. لذا در ادامه مسیر نیاز داریم تا مفهوم صرفه‌جویی واقعی بطور دقیق و روشن معرفی و تذکر داده شود. در این راستا راهنمای "درک صرفه‌جویی واقعی در مصرف آب از طریق اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری محصول" منتشر شده توسط سازمان خواربار جهانی (فائو) برای نشان‌دادن صرفه‌جویی واقعی آب در بخش کشاورزی از طریق انتخاب اقدامات مناسب

برای افزایش بهره‌وری آب ارائه شده است، تا بتواند در سطح بین‌المللی مداخلاتی که منجر به صرفه‌جویی واقعی آب در بخش کشاورزی می‌شود را معرفی و توسعه نماید. امید است نشر این راهنما به فارسی که بصورت مشترک توسط مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی و مرکز مطالعات کشاورزی و آب اتاق ایران ممکن گردیده است، در ترویج مفهوم درست صرفه‌جویی واقعی آب در بخش کشاورزی مؤثر واقع شود.

لازم می‌دانم از زحمات و خدمات خانم دکتر راحله ملکیان در همراهی برای ترجمه و همچنین ویراستاران و سایر دست‌اندرکاران، قدردانی و تشکر نمایم.

حسین دهقانی سانیچ

مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی

پیشگفتار

استفاده بهینه از آب که به عنوان یکی از مهم‌ترین منابع مورد نیاز برای تداوم حیات، فعالیت اقتصادی و محیط زیست می‌باشد، به ویژه در مناطقی که با کمبود آب مواجه می‌باشند، همواره مورد توجه بوده است. در دهه‌های اخیر تأمین پایدار آب برای جمعیت رو به افزایش جهان تبدیل به یکی از دغدغه‌های اصلی جوامع گردیده است. از این رو صرفه‌جویی واقعی و جلوگیری حداکثری از هدر رفت آب در تمامی فعالیت‌های تولیدی به ویژه در بخش کشاورزی که به طور ماهوی فعالیت تولیدی آب‌بر بوده به عنوان راهکاری برای تأمین بخشی از تقاضا برای محیط زیست و ایجاد تعادل عرضه و تقاضا مورد توجه قرار گرفته است.

در ایران نیز در سده‌های گذشته وجود محدودیت و دشواری‌های دسترسی به منابع آب موجب ایجاد مجموعه‌ای از راهکارهای خلاقانه برای بهره‌برداری بهینه در مصرف آب شده بود. با افزایش رشد جمعیت و به واسطه آن افزایش تقاضا برای آب بیشتر در کنار ورود تکنولوژی‌های مدرن در دهه‌های اخیر، بسیاری از روش‌هایی سنتی که در طول سالیان متمادی به منظور انتقال و مصرف آب تکامل یافته بودند، کمرنگ شدند. استفاده از این فناوری‌ها، امکان توسعه و استفاده بیشتر از آب با اهداف اقتصادی نظیر افزایش سطح زیر کشت را به قیمت بهره‌برداری ناکارآمد و ناپایدار از منابع آب فراهم آورد و موجب بی‌توجهی و نادیده گرفتن ابعاد زیست‌محیطی آب گردید به نحوی که

در طول نیم قرن منابع آب کشور را به سمت وضعیت بحرانی کنونی سوق داده شد. در حال حاضر شرایط منابع آب در کشور به حدی بحرانی و ناپایدار است که تداوم وضع موجود و عدم توجه به افزایش بهره‌وری آب در تمامی بخش‌های اقتصادی، می‌تواند عوارض جبران‌ناپذیری را برای پایداری کشور در پی داشته باشد.

آگاهی از راهکارهایی که امکان بهره‌برداری پایدار را به دنبال دارد، می‌تواند نقش پررنگی در ارتقای دانش متخصصان و فعالان حوزه آب داشته باشد. در همین راستا اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران کتاب "راهنمای درک صرفه‌جویی واقعی در مصرف آب از طریق اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری محصول" که توسط سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) تهیه شده است را به همت مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب ترجمه کرده است. کتاب حاضر می‌تواند در آگاهی‌رسانی برای به کارگیری هر یک از راهکارهایی که به منظور افزایش صرفه‌جویی واقعی و پایداری آب مورد استفاده قرار می‌گیرند، مؤثر باشد.

مطالعه این کتاب را به سیاست‌گذاران، متخصصان، اساتید، دانشجویان، کشاورزان و سایر ذی‌نفعان بخش‌های کشاورزی و آب توصیه می‌نمایم.

غلامحسین شافعی

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

مقدمه

کمیابی آب و فشار تقاضاهای مختلف بر آن، نه تنها در ایران، بلکه در بسیاری از کشورهای دنیا در حال گسترش است و به این ترتیب بسیاری از جوامع، کمبود زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی آب را تجربه می‌کنند. در حال حاضر حدود پنجاه درصد از مردم و حدود هفتاد و پنج درصد از کل زمین‌های کشت آبی در خطر کمبود آب قرار دارند و به همین دلیل، اجلاس جهانی اقتصاد، بحران آب را از ده خطر برتر اقتصاد جهانی برشمرده است.

همانند بسیاری از نظام‌های مدیریت آب در دنیا، در ایران نیز تقاضای دستیابی به منابع آب بیشتر، به چالش ملی تبدیل شده است و با محدود شدن شدید ظرفیت‌های عرضه آب و به دلیل اینکه: (۱) آب بیشتری برای استفاده در دسترس وجود ندارد (۲) وقوع پدیده تغییر اقلیم، خطر کاهش منابع آب تجدیدپذیر را به همراه دارد (۳) هزینه تأمین آب از طریق راهکارهایی همچون تکیه بر شیرین‌سازی آب دریا و یا استفاده مجدد از پساب بالاست، نیاز فوری به مدیریت تقاضا بشدت کشور را تحت فشار قرار داده است.

از آنجایی که متوسط سهم جهانی کشاورزی آبی، حدود ۷۰ درصد آب می‌باشد، بیشترین فرصت‌ها در کاهش مصرف آب در بخش کشاورزی وجود دارد. صرفه‌جویی آب در بخش کشاورزی، لزوماً به معنای کاهش تولیدات کشاورزی و کاهش درآمد در این بخش نیست. بکارگیری تکنولوژی‌های کم‌آب‌بر که باعث کاهش مصرف آب بدون کاهش در تولید محصول می‌شود،

می‌تواند منجر به صرفه‌جویی آب در این بخش و تخصیص آب ذخیره شده به محیط زیست گردد.

با تشدید بحرانی‌شدن شرایط آب در ایران، بکارگیری راهکارهای صرفه‌جویی آب و بازتخصیص آن به محیط زیست باید مورد توجه خاص قرار گیرد. در کتاب حاضر که توسط سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) با همکاری متخصصان فیوچروا ترا تدوین شده، ضمن ایجاد تمایز بین صرفه‌جویی ظاهری و واقعی آب در کشاورزی و با توجه به مقیاس‌های مزرعه و حوضه آبریز، اقدامات مؤثر در صرفه‌جویی آب در سه دسته‌بندی مدیریت آب، مدیریت خاک و مدیریت زراعی معرفی شده است.

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران، در راستای رسالت بررسی و ارائه راه‌حل‌های مدیریت بحران آب، اقدام به ترجمه و انتشار یکی از اسناد فنی که در جامعه جهانی با اقبال مواجه شده، نموده است. مطالعه این کتاب می‌تواند راهنمایی برای سیاستگذاران، برنامه‌ریزان، پژوهشگران، کارشناسان، ذی‌نفعان و ذی‌مدخلان برای مدیریت آب و دستیابی به صرفه‌جویی واقعی آب باشد.

لازم می‌دانم از زحمات و خدمات ارزشمند مترجمان و ویراستاران در ترجمه و ویرایش این کتاب و همچنین سایر دست‌اندرکاران، قدردانی و تشکر نمایم.

عباس کشاورز

معاون پژوهشی مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران

خلاصه اجرایی

سند فنی حاضر شامل رهنمودهای روشن و کاربردی در مورد چگونگی صرفه‌جویی "واقعی" آب در کشاورزی از طریق اقداماتی است که منجر به افزایش بهره‌وری آب محصول می‌شود. میان صرفه‌جویی واقعی و "ظاهری" آب تفاوت وجود دارد. صرفه‌جویی ظاهری به معنای کاهش برداشت آب است اما منجر به تغییر در مصرف آب نمی‌شود. صرفه‌جویی واقعی به معنای کاهش مصرف و کاهش جریان‌های برگشتی غیرقابل بازیافت (رواناب و نفوذ عمقی) است. این سند راهنما تفاوت میان صرفه‌جویی آب در مقیاس مزرعه و حوضه را بیان می‌کند که بر خلاف تصور عمومی به معنای افزایش آب در دسترس برای دیگر مصرف‌کنندگان نیست.

در چهارچوب کلی، اقدامات مؤثر در صرفه‌جویی مصرف آب به سه دسته تقسیم‌بندی می‌شوند: مدیریت آب، مدیریت خاک و زمین و مدیریت زراعی. مطالعات منتشر شده، اطلاعات مربوط به تأثیر اقدامات را در قالب تغییرات در آب آبیاری کاربردی، آب مصرفی (یعنی تبخیر و تعرق)، عملکرد محصول و بهره‌وری آب ارائه می‌دهند. بهترین اقدامات برای دستیابی به بالاترین بهره‌وری آب، بیشتر مربوط به مدیریت زراعی است. کاهش آب مصرفی (تبخیر و تعرق) با استفاده از روش‌های منتخب مدیریت آب و مدیریت زراعی به دست می‌آید.

درک صرفه‌جویی واقعی آب مفهومی وابسته به شرایط است. این سند راهنما اطلاعاتی درباره‌ی تغییرات مورد انتظار از کاربرد اقدامات مختلف در مقیاس مزرعه‌ای ارائه می‌دهد. بررسی تأثیرات در مقیاس بزرگ‌تر نیازمند تجزیه و تحلیل در سطح منطقه یا حوضه است. مفهوم "ردیابی آب" اصطلاحات حسابداری آب را به منظور ایجاد ارتباط بین انواع مختلف جریان‌های آب در یک سیستم معرفی می‌کند. برای مثال، "آب صرفه‌جویی شده" مقدار آبی

است که در نتیجه کاهش مصرف و/یا کاهش جریان‌های برگشتی غیرقابل بازیافت صرفه‌جویی شده است و می‌تواند برای استفاده‌های دیگر مصارف در دسترس باشد. استفاده از مطالب این سند، راهنمایی برای تصمیم‌گیران و مدیران به منظور مدیریت مصرف آب و استفاده صحیح از اقدامات پایدار برای دستیابی به صرفه‌جویی واقعی در مصرف آب خواهد بود.

پیرو مفاهیم و رهنمودهای موجود در این سند، تصمیم‌گیرندگان می‌توانند با معرفی اقدامات پایدار برای دستیابی به صرفه‌جویی واقعی آب، مدیریت سیستم‌های آبی خود را بهبود بخشند.

۱

مقدمه

۱,۱ هدف

هدف از این گزارش، تهیه‌ی یک راهنمای کاربردی بمنظور صرفه‌جویی واقعی آب در بخش کشاورزی از طریق انتخاب اقدامات مناسب برای افزایش بهره‌وری آب است. میان صرفه‌جویی واقعی و ظاهری آب تفاوت وجود دارد. صرفه‌جویی ظاهری به معنای کاهش برداشت آب است، اما تغییرات مصرف آب را مد نظر قرار نمی‌دهد. به عبارت دیگر این مفهوم معمولاً در تعریف آب صرفه‌جویی شده از طریق اقدامات به کار گرفته می‌شود. صرفه‌جویی واقعی کاهش مصرف آب و جریان‌های برگشتی غیرقابل بازیافت (رواناب و نفوذ عمقی) را در نظر می‌گیرد.

این گزارش تفاوت میان صرفه‌جویی آب در مقیاس مزرعه و حوضه را بیان می‌کند که به‌طور کلی به معنای افزایش آب در دسترس سایر مصرف‌کنندگان نیست. این گزارش همچنین گزینه‌های مختلف صرفه‌جویی در مصرف آب را ارائه می‌کند که موجب افزایش تولیدات کشاورزی بدون افزایش مصرف آب می‌شود. پیشینه موضوع و مفاهیم در فصل ۲ و اقدامات مربوط به مدیریت آب و محصول و همچنین چهارچوب کلی اقدامات در فصل ۳ توضیح داده شده است. فصل ۴

خلاصه‌ای از اطلاعات مرجع موجود در زمینه‌ی تأثیر اقدامات مؤثر در صرفه‌جویی آب را بر مصرف آب و تولید محصول بیان می‌کند. فصل ۵ توضیحات مفصل‌تری در ارتباط با اقدامات مختلف صرفه‌جویی آب را ارائه می‌دهد.

۲.۱. مخاطبان

مخاطبان سند حاضر، افراد مختلفی از جمله مسئولان بخش ترویج، مدیران بخش آب، متخصصان آبیاری که طراحی و مدیریت سیستم‌های آبیاری را بر عهده دارند و سیاست‌گذاران یا برنامه‌ریزان حوضه‌ی رودخانه که در مورد تخصیص منابع آب تصمیم‌گیری می‌کنند را شامل می‌شود.

۳.۱. ارتباط

افزایش استفاده آب منجر به کمیابی آب در بسیاری از کشورهای آسیایی شده است. این روند ادامه خواهد داشت زیرا انتظار می‌رود شکاف میان تقاضا و تأمین آب به دلیل رشد جمعیت و توسعه‌ی اقتصادی (Dinar *et al.*, ۲۰۱۹)، عوامل محیطی مانند فرسایش زمین (IPCC, ۲۰۱۹) و تغییرات اقلیم (Turrall *et al.*, ۲۰۱۱) افزایش یابد. برای معکوس کردن این روند، عمده تلاش‌ها باید در کشاورزی آبی صورت گیرد که بزرگ‌ترین مصرف‌کننده منابع آب شیرین در بیشتر مناطق کم‌آب است. سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو)، در یافتن راه‌حل مناسب در مدیریت کمیابی آب در بخش کشاورزی نقش اساسی ایفا می‌کند.

متأسفانه، غلبه بر بحران آب از طریق انجام اقدامات مختلف در کشاورزی کار ساده‌ای نیست و اغلب انتظارات غیرواقعی را به دنبال داشته است. در دهه‌های اخیر، غالباً مفاهیم نادرست و دیدگاه‌های بیش از حد ساده‌انگارانه (و اغلب اشتباه) در مدیریت آب کشاورزی مورد توجه قرار گرفته است. با این حال، توجه به این دیدگاه‌ها توسط تصمیم‌گیران بخش آبیاری به دلایل مختلف محدود شده است. برای مثال، تصمیم‌گیران به ندرت اطلاعات کافی بمنظور تصمیم‌گیری درباره‌ی موضوعات دارند. در دسترس بودن اطلاعات اندازه‌گیری

شده در زمینه‌ی صرفه‌جویی واقعی آب نیازمند داده‌برداری گسترده است. عموماً تمایل بازیگران اصلی در این بررسی‌ها وابسته به مقیاس است، یعنی کشاورزان به مقیاس مزرعه و مدیران حوضه به مقیاس حوضه آبریز توجه دارند. این امر می‌تواند یافتن هدف و زبان مشترک را دشوار کند. مسئله‌ی قابل توجه این است که بر خلاف انتظار، مدرنیزه کردن سیستم‌های آبیاری در بسیاری از موارد موجب افزایش مصرف آب می‌شود (Adamson and Loch, ۲۰۱۴; Pérez-Blanco *et al.*, ۲۰۲۰; Perry and Steduto, ۲۰۱۷; Ward and Pulido-Velazquez, ۲۰۰۸). مفاهیمی چون بررسی آبیاری در بستر حوضه آبریز و حسابداری آب نشان می‌دهد که در واقع صرفه‌جویی آب در مقیاس حوضه محدود و مصرف آب در حال افزایش است (Giordano *et al.*, ۲۰۱۷).

دفتر منطقه‌ای کمیابی آب در دفتر منطقه‌ای آسیا و اقیانوسیه فائو به دنبال ایجاد مجموعه‌ای از ابزارها، اسناد راهنما و فرایندهای گفتگوی سیاستی بمنظور کمک به کشورها برای بهبود بهره‌وری آب در مواجهه با کمیابی آب و همچنین آماده‌سازی بخش کشاورزی برای آینده‌ای با بهره‌وری بیشتر و مصرف آب کمتر است با مصرف آب کمتر است. دستیابی به رویکرد پیشنهادی نیازمند ادغام تجزیه و تحلیل داده‌ها و مباحث فنی با سیاست‌ها و اصلاح حکمرانی و ظرفیت‌سازی است که عموماً کاری است دشوار و کمتر مورد توجه مسئولان قرار می‌گیرد.

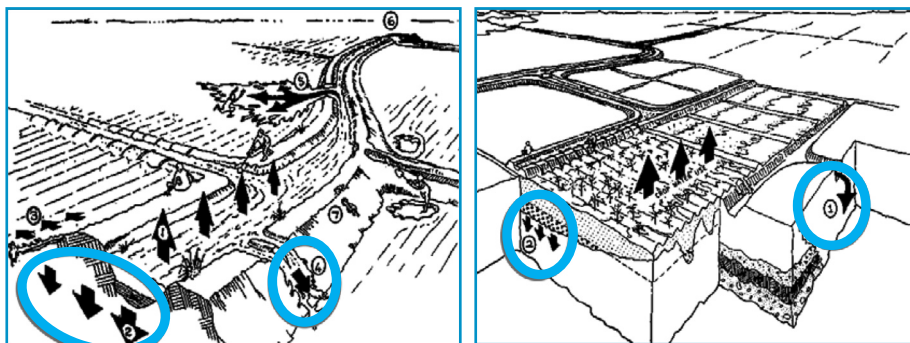

پیشینه و مفاهیم صرفه‌جویی واقعی آب

معمولاً تصور می‌شود که مقدار زیادی آب در حین آبیاری هدر می‌رود و صرفه‌جویی واقعی آب می‌تواند نیاز به امکانات لازم برای استخراج بیشتر آب را کاهش دهد (Molden *et al.*, ۲۰۰۱). این تصور از یک دانش عمومی حاصل می‌شود که راندمان آبیاری در مزرعه ۲۰-۵۰ درصد است و ۸۰-۵۰ درصد آب برداشت شده به نحوی هدر می‌رود. نمونه‌های معمول این طرز تفکر در نشریات فائو طی ۳۰ سال گذشته منتشر شده است (شکل ۱).

شکل ۱. دیدگاه‌های مرسوم در قرن گذشته در مورد هدر رفت آب. هدر رفت آب در کانال‌های آبیاری (سمت چپ) و هدر رفت آب در مزرعه (سمت راست) از طریق نفوذ به آب‌های زیرزمینی

یا رواناب (FAO ۱۹۸۹a, ۱۹۸۹b).

مبنای این تصور غلط از مفهوم کلاسیک "راندمان آبیاری" که در مهندسی آبیاری توسعه پیدا کرده است نشأت می‌گیرد. راندمان آبیاری عبارت است از نسبت آب مصرف شده به آب کاربردی یا برداشت شده از منبع، اما استفاده از این مفهوم در حوضه‌های آبریز می‌تواند منجر به تصمیم‌های اشتباه و در نتیجه سیاست‌های عمومی غلط شود (Keller and Keller, ۱۹۹۵). بر اساس بررسی نویسندگان:

"مفهوم کلاسیک راندمان آبیاری، مقدار جریان‌های برگشتی و استفاده‌ی مجدد از آنها را در نظر نمی‌گیرد. بنابراین، به‌کارگیری مفاهیم راندمان آبیاری به تنهایی ما را به این نتیجه می‌رساند که فرصت‌های قابل توجهی برای افزایش بهره‌وری وجود دارد. اما در واقع دامنه‌ی بهبود راندمان آبیاری در مقیاس حوضه‌ها یا زیرحوضه‌ها (و همچنین صرفه‌جویی واقعی آب) به دلیل استفاده‌ی مجدد از جریان‌های برگشتی در مکان‌های دیگر محدود است. همچنین در بعضی شرایط بکارگیری استراتژی آبیاری بیش از حد مزارع و اجازه‌دادن به تلفات نشت از کانال‌ها که موجب تغذیه مجدد سفره‌های آب زیرزمینی از طریق جریان‌های برگشتی می‌شود، ممکن است به افزایش راندمان محلی (راندمان کاربرد یا انتقال) ترجیح داده شود."

کادر ۱

واژه‌شناسی "ردیابی آب"

آب استفاده شده مقدار آبی است که برای هدفی خاص به کار گرفته می‌شود (مانند آبیاری، انرژی، فرایند صنعتی، شست‌وشوی خانگی و غیره).
آب می‌تواند مصرف شود، مجدداً به سیستم باز گردد یا ذخیره شود.
مصرف آب می‌تواند مفید (مانند تعرق گیاه) و یا غیرمفید (مانند تبخیر از خاک) باشد.

آبی که به سیستم باز می‌گردد (جریان‌های برگشتی) می‌تواند قابل بازیافت (مانند جریان‌های برگشتی به رودخانه یا سفره‌های آب زیرزمینی) و یا غیرقابل

بازیافت (مانند جریان‌های برگشتی به دریا یا آلوده شده یا برگشتی به منابعی باشد که برداشت از آن‌ها از نظر اقتصادی ناممکن هستند) باشد. آب صرفه‌جویی شده مقدار آبی است که در نتیجه کاهش آب مصرفی و/یا کاهش بخش غیرقابل بازیافت جریان‌های برگشتی به دست می‌آید و می‌تواند برای استفاده‌های دیگر در دسترس باشد. صرفه‌جویی در مصرف آب به فناوری‌ها و تدابیری (در این متن اقدامات نامیده می‌شود) گفته می‌شود که موجب کاهش آب مصرفی و/یا کاهش بخش غیرقابل بازیافت جریان‌های برگشتی شود.

مطالعات علمی برای صرفه‌جویی واقعی آب به سرعت در حال گسترش است و به دنبال آن تعداد مقالات در مجلات، گزارش‌های کارشناسی و کنفرانس‌های علمی نیز رو به افزایش است. صرفه‌جویی واقعی آب نیازمند گسترش میدان دید از سطح مزرعه به سطح حوضه است. به عبارت دیگر، صرفه‌جویی واقعی آب نیازمند درک اقداماتی است که مقدار مشخصی از آب را برای استفاده‌های دیگر، ذخیره می‌کند. یک مقاله مروری (Pérez Blanco *et al.*, ۲۰۲۰) اخیراً نشان داد که تعداد مطالعات موردی در زمینه‌ی عملکرد فناوری‌های حفاظت از آب در مقیاس بزرگ‌تر از مزرعه به طور چشمگیری در حال افزایش است به طوری که در ۴۲ سال اخیر (۱۹۷۶-۲۰۱۷)، ۲۲۴ مقاله به چاپ رسیده است که از این تعداد ۹۱ مورد (۴۰/۶ درصد) مربوط به ۹ سال اخیر (۲۰۱۰-۲۰۱۸) بوده است.

در کادر ۱ مفاهیم کلیدی مربوط به این مطالعه مشخص شده است. تفکرات گذشته که در آن بخش آب و کشاورزی/زراعت را جدا از هم در نظر می‌گرفتند، منجر به ایجاد تصورات غلط درباره‌ی آبیاری و هدررفت آب شده است. ادغام این دو بخش می‌تواند منجر به صرفه‌جویی واقعی و افزایش بهره‌وری آب شود. نمونه‌هایی از ادغام مدیریت آبیاری و عملیات زراعی شامل مالچ‌پاشی، کم‌آبیاری در زمان‌های خاص، تراکم کشت، کنترل علف‌های هرز، کوددهی، انتخاب رقم، تقویت‌کننده‌های رشد (پلی آمین‌ها، پوترسین، اسپرمیدین)، روش‌های خاک‌ورزی، تراس‌بندی و غیره است که منجر

به صرفه‌جویی واقعی و/ یا افزایش بهره‌وری آب می‌شود.

دومین جنبه‌ی مهم صرفه‌جویی آب رابطه‌ی بین تبخیر-تعرق گیاه و عملکرد است. رابطه میان عملکرد و تبخیر و تعرق گیاه با فرض "ثبات سایر شرایط" یک رابطه خطی است. (Perry and Steduto, ۲۰۱۷). گزینه‌های متعددی برای صرفه‌جویی واقعی آب به ویژه در آسیا، با وجود تنوع در روش‌های مختلف آبیاری، محصولات و روش‌های مدیریت محصول وجود دارد.

بر اساس مطالعه پری و استدوتو (۲۰۱۷)^۱

"پس از جمع‌آوری اطلاعات از تعداد قابل توجهی از کشاورزان در سطح مزرعه مشخص شد که با وجود سطح یکسانی از تبخیر و تعرق گیاه، عملکرد محصول بعضی از کشاورزان به طور چشمگیری بالاتر از سایر کشاورزان است. تفسیر رایج این مشاهدات این است که مدیریت بهتر آب و سایر نهاده‌ها و روش‌های زراعی می‌تواند با وجود سطح مصرف یکسان آب منجر به افزایش تولید محصول شود (یا آب می‌تواند بدون تغییر در میزان عملکرد، "صرفه‌جویی" شود).

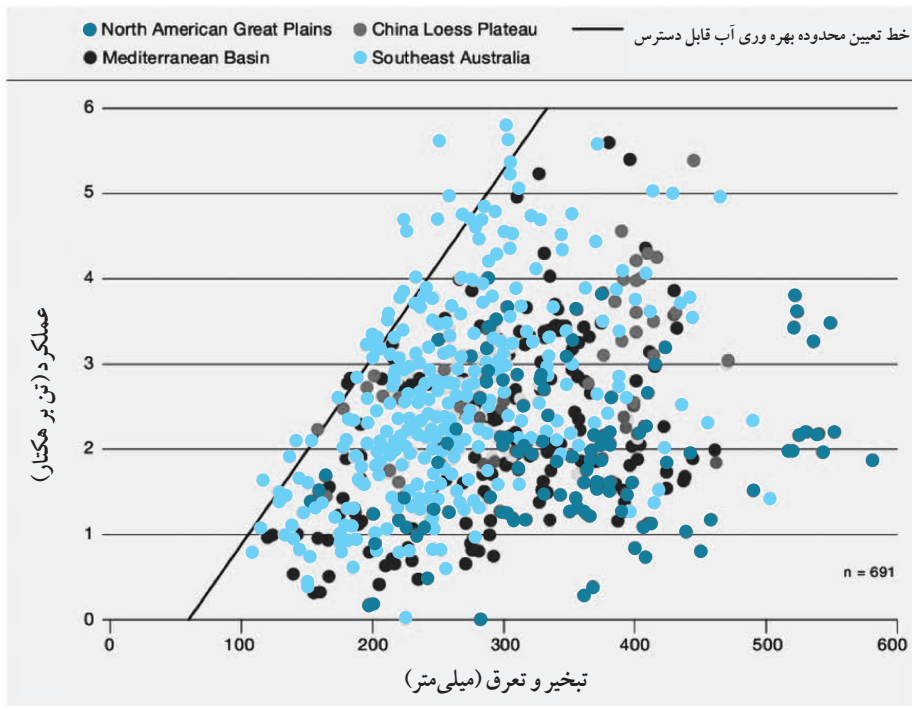
این نویسندگان خاطرنشان می‌کنند که "رابطه‌ی خطی میان عملکرد محصول و تعرق گیاه تنها با فرض ثبات سایر شرایط زراعی (مانند تاریخ کشت، رقم، تراکم کشت، شرایط کوددهی، خاک و غیره) و در نظر گرفتن تغییر در مقدار آب آبیاری، حاصل می‌شود". به عبارت دیگر، در شرایطی که مقدار آب محدود باشد، افزایش کاربرد آب موجب افزایش مقدار محصول (کیلوگرم) می‌شود، اما مقدار بهره‌وری محصول (کیلوگرم بر مترمکعب) را افزایش نمی‌دهد. افزایش بهره‌وری (که زمینه را برای صرفه‌جویی واقعی آب فراهم می‌کند) معمولاً به تغییر در سایر عملیات کشاورزی بستگی دارد که بیشتر بر جنبه‌های آبی-زارعی تمرکز دارد، جایی که صرفه‌جویی واقعی آب امکان‌پذیر است یا جایی که می‌توان با مقدار تبخیر و تعرق یکسان مقدار محصول بیشتری را تولید کرد.

با وجود طیف گسترده‌ای از شرایط اقلیمی، مناطق اقتصادی-کشاورزی و روش‌های مدیریت زراعی، رابطه میان عملکرد محصول و تبخیر-تعرق ممکن است به طور قابل

توجهی غیرخطی باشد.

شکل ۲ نشان می‌دهد که به ازای مقداری یکسان از تبخیر-تعرق، میزان عملکرد محصول می‌تواند تا حدود پنج برابر متغیر باشد. ارتباط بین اقداماتی که در راستای صرفه‌جویی مصرف آب به کار گرفته می‌شود و بهره‌وری آب در کادر ۲ بیشتر توضیح داده شده است.

شکل ۲- تغییر در بهره‌وری آب گندم (kg/ha/ET) در مناطق مختلف (Giordano *et al.* ۲۰۱۷)

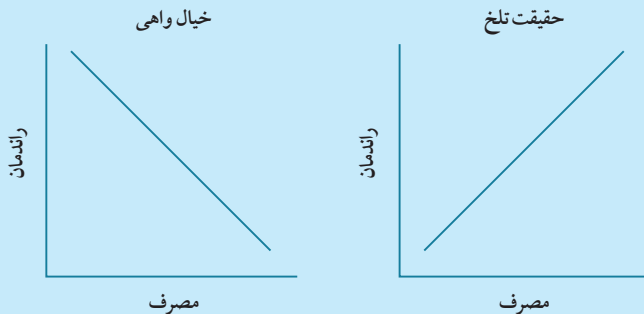

کادر ۲

آیا افزایش بهره‌وری آب موجب صرفه‌جویی در مصرف آن می‌شود؟

تصور می‌شود اقداماتی که موجب افزایش بهره‌وری آب می‌شوند (آب مصرف‌شده برای تولید محصول)، اغلب باعث صرفه‌جویی در مصرف آب نیز می‌شود، زیرا با مصرف آب کمتر همان مقدار محصول تولیدی را خواهیم داشت. این دیدگاه هنگامی درست است که با بکارگیری این اقدامات، مقدار تخصیص آب کاهش یابد. اگرچه در عمل، سیستم‌های مؤثر و قابل اجرای تخصیص آب هنوز در اغلب کشورهای در حال توسعه وجود ندارند.

در مقایسه با افزایش بهره‌وری آب، افزایش بهره‌وری زمین (کیلوگرم به‌ازای هکتار) قابل فهم‌تر است. چنانچه کشاورز بتواند با تغییر رقم گیاه، مقدار محصول را ۲۰ درصد افزایش دهد، نباید از او انتظار داشت که سطح کشت محصول را به‌طور اتوماتیک کاهش دهد. درحقیقت، افزایش بهره‌وری آب اثر منفی افزایش تقاضای آب را نیز به همراه دارد: افزایش بهره‌وری آب موجب می‌شود کشاورز مقدار آب بیشتری را از چاه‌های عمیق‌تر استخراج کند. این اثر با ورود سیستم آبیاری قطره‌ای تشدید می‌شود: این تکنولوژی موجب افزایش مقدار مصرف آب به‌ازای هر واحد آب پمپاژی و در نتیجه افزایش بهره‌وری آب پمپاژ شده می‌شود. مقدار مصرف فیزیکی با افزایش تقاضای اقتصادی افزایش می‌یابد. این اثر اغلب اثر بازگشت یا جَوْن پارادوکس (Jevon's Paradox) نامیده می‌شود. همان‌طور که نمودارهای زیر نشان می‌دهد، با استفاده از اقدامات فناورانه که موجب افزایش راندمان و بهره‌وری آب می‌شود، انتظار می‌رود مقدار مصرف آب کاهش یابد، اما در واقع امکان دارد که مقدار مصرف آب افزایش یابد.

علاوه بر تغییر الگوی مدیریت آب کشاورزی از مقیاس مزرعه‌ای به مقیاس حوضه، توجه به صرفه‌جویی و ذخیره‌ی آب مسئله‌ی مهم دیگری است. صرفه‌جویی در مصرف آب بسیار مؤثر و مثبت به نظر می‌رسد، اما سؤال اینست که چه اتفاقی برای آب ذخیره شده می‌افتد و صرفه‌جویی در چه مقیاسی (زمانی و مکانی) باید ارزیابی شود؟

پری (۲۰۲۰)^۱ تعریف زیر را برای صرفه‌جویی در مصرف آب ارائه داده است:

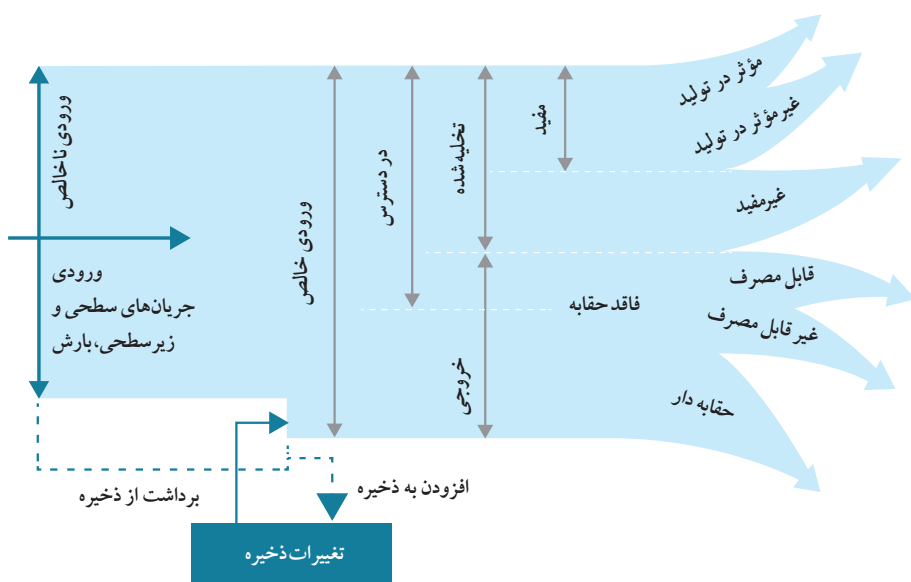
"صرفه‌جویی آب اقدامی است که منجر به افزایش تدریجی آب در دسترس برای سایر استفاده‌های مفید از جمله خدمات زیست‌محیطی و به تعادل رساندن سفره‌های آب زیرزمینی می‌شود، ولی فقط به این موارد محدود نیست."

به عبارت دیگر، اگر استفاده مفید دیگری وجود نداشته باشد، نیاز به صرفه‌جویی در مصرف آب نخواهد بود. می‌توان به تعریف فوق این را نیز اضافه کرد که استفاده‌ی مفید از آب صرفه‌جویی شده باید اولویت و/یا بهره‌وری بیشتری نسبت به استفاده‌ی اصلی آب داشته باشد. اولویت‌ها اغلب با فرآیندهای تصمیم‌گیری تخصیص آب برای بخش‌های مختلف (برای مثال کشاورزی در مقابل محیط زیست) تعیین می‌شوند، اما بهره‌وری آب به‌طور کلی برای مقایسه‌ی استفاده آب در درون یک بخش (برای مثال آبیاری سبزی‌ها در مقابل آبیاری برنج) به کار برده می‌شود. مقاله‌ها و پژوهش‌های گسترده‌ای در زمینه بهره‌وری آب وجود دارد (به صورت کیلوگرم یا دلار بر مترمکعب آب مصرف‌شده).

در تغییر نگرش از مقیاس مزرعه به حوضه آبریز عموماً مشخص می‌شود که از آب هدر رفته بار دیگر استفاده می‌شود و آب کمتری نسبت به آنچه مورد انتظار است اتلاف می‌شود. از دیدگاه هیدرولوژی، این فرآیند عموماً به عنوان چرخه‌ی آب شناخته می‌شود: آب هرگز از بین نمی‌رود، بلکه تبخیر می‌شود و دوباره به صورت باران یا برف در جای دیگر به زمین

باز می‌گردد. این مفهوم از سال ۲۰۰۰ در علم آبیاری مورد توجه قرار گرفت و اغلب تحت عنوان حسابداری آب شناخته می‌شود که بر آب برداشتی و جریان‌های بازگشتی در هر حوضه آبریز تمرکز دارد. نمونه‌ای معمول از این روش در شکل ۳ نشان داده شده است.

شکل ۳- چهارچوب حسابداری آب در کشاورزی آبی (Molden et al. ۲۰۰۱)^۱

برای ارتقای چهارچوب‌های حسابداری آب تلاش‌های بسیاری شده است. این تلاش‌ها به ایجاد اصلاحاتی در مفاهیم منجر شده که بر سطح پیچیدگی آن افزوده، اما اغلب به دلیل عدم وجود داده‌های مورد نیاز امکان استفاده مفید از آنها وجود ندارد. علاوه بر این، پیچیدگی چهارچوب‌ها، کار

۱- توضیحات مترجمان با توجه به مولدن و همکاران (۲۰۰۱):

ورودی ناخالص: کل میزان آبی است که در محدوده بیلان آب از طریق بارش و جریان‌های سطحی و زیرسطحی وارد می‌شود. آب تخلیه شده: برداشت و یا استفاده آب حوضه است که آن را برای سایر استفاده‌ها از دسترس خارج می‌کند. مصرف مؤثر در تولید: میزان آبی است که برای تولید محصول مورد نظر انسان مصرف می‌شود. آب دارای حقابه: بخشی از جریان خروجی از محدوده بیلان آب است که حقابه برداشت‌کنندگان پایین‌دست یا نیاز محیط‌زیست می‌باشد. جریان خروجی فاقد حقابه: میزان آبی است که برداشت نمی‌شود، حقابه هیچ‌کس نیست و بنابراین قابل استفاده در محدوده بیلان می‌باشد. آب فاقد حقابه قابل استفاده: میزان آبی است که با بهبود مدیریت می‌تواند به مصرف برسد. آب فاقد حقابه غیرقابل استفاده، در صورتی وجود دارد که امکان نگهداشت جریان خروجی قابل مصرف مهیا نباشد.

تصمیم‌گیران و افراد غیرمتخصص را برای درک پیام اصلی "آب هرگز از بین نمی‌رود" دشوار کرده است. به دنبال بحث‌های داخلی، کمیته‌ی بین‌المللی آبیاری و زهکشی رویکردی ساده را با تمرکز بر چهار جزء اصلی جریان‌های آب به‌کار گرفته است. این رویکرد در سال ۲۰۰۷ توسط Perry خلاصه شد تا اطمینان حاصل شود که تمرکز روی اجزای اصلی جریان‌های آب خواهد بود. این گزارش از این رویکرد با عنوان "ردیابی آب" استفاده کرده که در شکل ۴ نشان داده شده است. مفهوم اصلی این است که آب هدایت‌شده به طرح‌های آبیاری به اجزای زیر تقسیم می‌شود:

• بخش مصرفی (اساساً تبخیر و تعرق) شامل:

- مصرف مفید (برای هدف در نظر گرفته شده یا سایر استفاده‌های مفید)

- مصرف غیرمفید (مانند مصرف توسط علف‌های هرز، تبخیر از سطح مرطوب خاک یا صعود موینگی آب در خاک در دوره‌ی آیش)

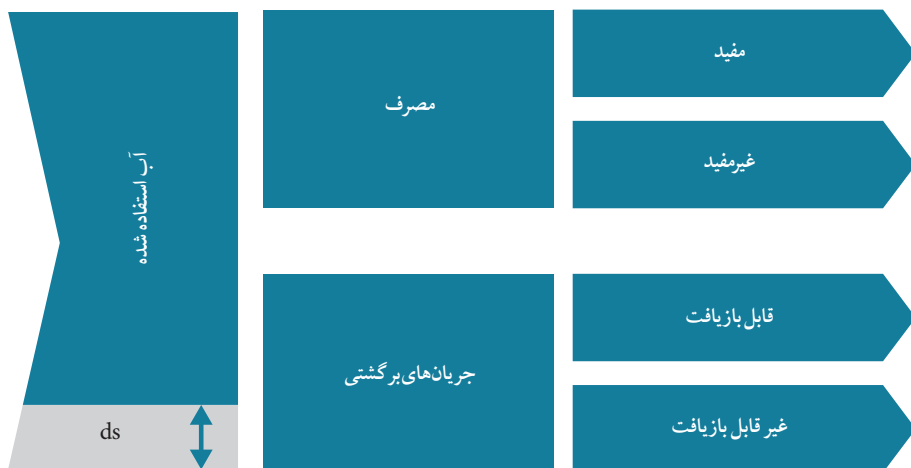
• بخش غیرمصرفی شامل:

- جریان‌های قابل بازیافت یا استفاده مجدد (مانند آب‌های جاری شده به زهکش‌ها و واردشده به سیستم رودخانه برای برداشت در پایین‌دست و نفوذ به سفره‌های آب شیرین)

- جریان‌های غیرقابل بازیافت (نفوذ به سفره‌های آب شور یا انتقال به زهکش‌هایی که در پایین‌دست خروجی انحرافی ندارند و به‌طور مستقیم وارد اقیانوس‌ها می‌شوند).

فهرست روش‌های به‌کارگرفته شده در صرفه‌جویی آب در فصل ۴ شرح داده شده و راهنمای اقدامات کاربردی در فصل ۳ براساس رویکرد "ردیابی آب" است.

شکل ۴- سیستم حسابداری آب ساده شده معروف به "ردیابی آب" است که ds در آن نشان دهنده دلتا (یعنی تغییر) آب ذخیره شده است.

گزینه‌های مدیریت آب و محصول در کشاورزی آبی

۱,۳. مقدمه

ضرورت بهبود مدیریت آب و محصول در بسیاری از پژوهش‌ها مورد تأکید قرار گرفته است. با این حال، بسیاری از این پژوهش‌ها بر بهینه‌کردن مدیریت آب و محصول تأکید دارند، بدون اینکه در مورد چگونگی اجرای این کار شیوه‌نامه‌ای ارائه دهند. در واقع بسیاری از مقالات علمی به بررسی بهینه‌سازی مدیریت آب و محصول در مقیاس کوچک و در مکانی مشخص می‌پردازند. چالش دیگر ایجاد چهارچوب ساختاریافته است که گزینه‌های وسیع‌تر را به گزینه‌های کوچک‌تر تبدیل کند. از آنجایی که طبقه‌بندی اقدامات مختلف، به هدف کلی وابسته است، هیچ طبقه‌بندی جهانی برای آن وجود ندارد. تعدادی از گزینه‌های مرتبط با مدیریت آب و محصول به طور خلاصه در ادامه ذکر شده است:

فائو ۳۶

مطالعات فائو درباره‌ی سازگاری با تغییرات اقلیم (Turrall *et al.*, ۲۰۱۱) شامل چهارچوب جالب‌توجهی برای بهبود مدیریت آب و محصول است که شامل اجزای زیر است:

- مدیریت در مزرعه
 - انتخاب محصول و تقویم کشت
 - مدیریت محصول و مزرعه-مدیریت کود
 - مدیریت آب در مزرعه
 - فناوری‌های آبیاری در مزرعه
 - محاسبات تخیله
 - حفاظت از سیل و فرسایش
 - کشاورزی تجاری
 - سازگاری در سطح سیستم‌های آبیاری
 - تخصیص آب
 - عملکرد سیستم
 - تقویم و الگوی کشت
 - استفاده‌ی هم‌زمان از آب‌های سطحی و زیرزمینی
 - اقدامات مرتبط به سیاست آبیاری
 - سازگاری در حوضه‌ی رودخانه و سطح ملی
 - سیاست بخش آب
 - مقابله با خشکسالی
 - مقابله با سیل-اقدامات ساختاری و غیرساختاری
 - مدیریت تغذیه‌ی آبخوان
 - ارزیابی گزینه‌های سازگاری برای حصول اطمینان از امنیت تأمین آبیاری
 - ظرفیت تطبیق در مدیریت آب کشاورزی، سیاست‌ها، نهادها و ساختارهای زیرمجموعه آن
 - مکانیسم‌های تخصیص
 - مسائل سیاست ملی غذا
 - مؤسسات و نهادها
 - پیامدهای سرمایه‌گذاری بلندمدت برای مدیریت آب کشاورزی
- بر اساس نتایج این گزارش، گزینه‌های زیر می‌تواند برای کشاورزی آبی در سطح

مزرعه در نظر گرفته شود:

- تغییر در انتخاب محصول و تقویم کشت
- مدیریت بهتر نهاده‌های مورد استفاده-نیترژن و نهاده‌های شیمیایی
- مورد استفاده در کشاورزی
- بهبود فناوری‌های مدیریت آب و روش‌های کشت

ارتز و دروگرز (۲۰۰۴) ۱

ارتز و دروگرز در سال ۲۰۰۴ بیان می‌کنند که تاکنون راهنمای مشخصی از چگونگی پاسخ به این چالش به ویژه در مقیاس حوضه‌ی آبریز رودخانه ارائه نشده است. این کتاب از پروژه ADAPT که بر توسعه‌ی استراتژی‌های تطبیق منطقه‌ای برای آب، غذا و محیط زیست در حوضه‌ی رودخانه‌ها در سراسر جهان تمرکز داشت، ارائه شده است. در آن یک روش کلی برای هفت مطالعه‌ی موردی در اقلیم‌های جغرافیایی مختلف در جهان تهیه شده است. بر اساس گزارش حوضه آبریز Mekong در جنوب شرق آسیا، دو گروه اصلی از اقدامات در سطح مزرعه باید مد نظر قرار گیرد:

- بهبود مدیریت مزرعه
- تکنولوژی تولید محصول

فائو ۳۸

در گزارش فائو با عنوان: "مقابله با کمیابی آب: چهارچوبی عملیاتی برای کشاورزی و امنیت غذا (FAO, ۲۰۱۲)" به طور مشخص بیان می‌شود که ایجاد تغییرات در سیاست‌های آب مورد نیاز است.

- مدیریت عرضه
- افزایش ذخیره
- توسعه‌ی آب‌های زیرزمینی
- بازیافت و استفاده‌ی مجدد

- کنترل آلودگی
 - انتقال بین حوضه‌ای
 - نمک‌زدایی
 - مدیریت تقاضا
 - تخصیص مجدد (باز تخصیص)
 - افزایش راندمان استفاده از آب
- از نظر سیاست‌های کشاورزی این گزارش موارد زیر را بیان می‌کند:
- بهبود عرضه
 - بازیافت آب و استفاده‌ی مجدد در آبیاری
 - کاهش تلفات آب^۱
 - بهبود بهره‌وری آب محصولات
 - بازتخصیص آب از استفاده با ارزش کمتر به ارزش بیشتر در آبیاری

جدول ۱- گزینه‌های پاسخ‌دهی بخش‌های مختلف سیاست‌گذاری نسبت به کمیابی آب (FAO, ۲۰۱۲)

مدیریت تقاضا	افزایش عرضه	حوزه‌ی اصلی سیاست
تخصیص بین بخشی، افزایش راندمان کل در استفاده‌های بخشی آب	بندهای انحرافی رودخانه، سدها، توسعه‌ی آب‌های زیرزمینی، نمک‌زدایی، کنترل آلودگی‌ها	آب
افزایش بهره‌وری محصول، کاهش تلفات، محدودکردن سطح زیر کشت آبی، تخصیص درون‌بخشی (تغییر به سمت تولیدات با ارزش بالاتر)	ذخیره‌سازی در مزرعه، توسعه آب‌های زیرزمینی، استفاده‌ی مجدد و بازیافت	کشاورزی
کاهش ضایعات در زنجیره‌ی غذایی، تغییر عادات غذایی	واردات غذا، ذخیره‌سازی، راندمان توزیع	امنیت غذایی ملی

۱. در این گزارش تأکید می‌شود که این مسئله به تازگی پذیرفته‌شده که در حالی‌که تلفات آبیاری بالا است، بخش زیادی از این "تلفات" جریان برگشتی و یا تغذیه آبخوان است که می‌تواند توسط کاربران پایین‌دست استفاده شود.

پری و همکاران، ۲۰۰۹

مقاله‌ی پری، استدوتو، آلن و برت^۲ مربوط به افزایش بهره‌وری در کشت آبی است. اگرچه تمرکز اصلی این مطالعه بر این است که اصطلاحات و طرز فکرها درباره‌ی صرفه‌جویی آب را به‌سوی دیدگاهی مناسب سوق دهد، اما درباره‌ی گزینه‌های مدیریت آب و محصول که در دسترس کشاورزان است نیز بحث می‌کند. بر اساس این مقاله هیچ پاسخ ساده‌ای برای این سؤال وجود ندارد که کدام روش آبیاری بهتر است. نویسندگان همچنین تأکید می‌کنند که "فناوری آبیاری یک انتخاب در مقیاس مزرعه‌ای است و بهتر است دیدگاه کشاورز در درک گزینه‌ها و تأثیرات آن به‌دقت مد نظر قرار گیرد (Perry et al., ۲۰۰۹)". انتخاب‌های کشاورزان به موارد زیر بستگی دارد:

- افزایش درآمد: اگر کمیت و کیفیت محصولات یا ارزش اقتصادی محصولات جایگزین بیشتر از مقدار سرمایه‌گذاری آن‌ها باشد، کشاورزان انگیزه بیشتری برای بهبود خواهند داشت.
- کاهش ریسک / امنیت غذایی: کشاورزان به منظور کاهش عدم قطعیت مربوط به الگوی متغیر بارندگی از کشت دیم به کشت آبی روی می‌آورند. همچنین به دلیل غیرقابل اطمینان بودن و عدم انعطاف‌پذیری آب‌های سطحی، از سیستم‌های انتقال آب سطحی عمومی به استفاده از چاه روی می‌آورند.
- راحتی: این مسئله بیشتر در کشاورزی تجاری در اولویت است. برای مثال، در برخی موارد ممکن است کشاورز تمایلی به بیدارشدن در نیمه شب برای آبیاری نداشته باشد، یا اینکه بخواهد با روش‌های دقیق‌تر و ارزان‌تر و از طریق کودآبیاری، کود را به زمین تحویل دهد.
- کاهش هزینه: با کاهش تلفات تحویل، هزینه‌های پمپاژ نیز برای کشاورز کاهش می‌یابد. همچنین با نصب تجهیزات، نیاز به حضور دائم کشاورز در مزرعه نیست و در هزینه‌های کارگری صرفه‌جویی می‌شود.
- انگیزه‌های غیرمرتبط با آب: شامل صرفه‌جویی در نیروی کار، کشت

1-Perry et al., 2009

2-Perry, Steduto, Allen and Burt

گیاهان با ارزش اقتصادی بالاتر، کاهش عدم قطعیت، هزینه، در دسترس بودن اعتبار، توصیه‌های ترویجی، پشتیبانی فنی و تسطیح اراضی و غیره

شبکه سازگاری آسیا و اقیانوس آرام (APAN)

APAN یک پایگاه داده فناوری ایجاد کرده است که شامل ده دسته است و

هر دسته دارای زیرمجموعه‌ای از فناوری‌ها به ترتیب زیر است:

- ظرفیت‌سازی و سازمان‌دهی ذی‌نفعان
- بهبود محصول
- تکنیک‌های کاشت محصول
- کنترل فرسایش
- تکنیک‌های فرآوری محصول
- مدیریت خاک
- گزینه‌های ذخیره‌سازی
- مدیریت پایدار محصولات
- کشاورزی شهری

تعداد کل فناوری‌ها محدود است و بعید به نظر می‌رسد که پایگاه داده‌ها همچنان به روز باشد (آخرین به‌روزرسانی در سال ۲۰۱۵ بوده است). با این حال این راهکار همچنان مورد توجه است، زیرا هر یک از فناوری‌ها دارای ویژگی‌های زیر هستند:

- تکامل در فناوری
- قابلیت به کارگیری سریع
- مالکیت فناوری
- هزینه
- سهولت نگهداری
- عملکرد فناوری
- منافع مشترک
- مناسب برای کشورهای در حال توسعه

بانک توسعه آسیا (ADB) ۲۰۲۰

اصطلاح "راهنمای عملکرد خوب" که در تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری‌های تاب‌آور در برابر تغییر اقلیم در بخش آب (Droogers and Carpenter, ۲۰۲۰) به کار می‌رود، شامل چند معیار جالب برای ارزیابی سازگاری‌های مختلف است. اگرچه این معیارها بیشتر بر سازگاری با تغییر اقلیم تمرکز دارند، اما برخی از آن‌ها با هدف‌های ما مرتبط هستند:

- زمان: دوره‌ی اجرا و مدت ماندگاری اقدامات
 - کوتاه، متوسط، بلند
- اثربخشی: تا چه میزان آسیب‌پذیری کاهش می‌یابد
 - مشارکت‌ها، جزئی، کلی
- هزینه‌های نسبی: در مقایسه با سایر گزینه‌ها یا کسب و کار به‌طور معمول
 - کم، متوسط، زیاد
- منافع مشترک: فراتر از تاب‌آوری مانند ترسیب کربن یا ایجاد شغل
 - محدود، متوسط، زیاد
- موانع اجرا: درجه‌ی پیچیدگی مانند توافقات بین چند کشور
 - آسان، متوسط، دشوار
- ظرفیت مورد نیاز برای اجرا: اطلاعات فنی و داده‌های مورد نیاز
 - ساده، متوسط، پیشرفته
- مقیاس اجرا، وسعت منطقه‌ای منتفع از اقدامات سازگاری
 - محلی، منطقه‌ای، ملی، بین‌المللی
- موقعیت و شرایط اجرا، محدودیت‌های وسعت جغرافیایی
 - خاص، زیاد، جهانی

پرز - بلانکو و همکاران، ۲۰۲۰

در این مطالعه ۲۳۰ مقاله تجربی و نظری درمورد فناوری‌های صرفه‌جویی

1 The Asian Development Bank

2 Pérez-Blanco et al., 2020

در حفاظت از منابع آب بررسی شد. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که فناوری‌های حفاظت آب نباید به سادگی به عنوان روشی برای صرفه‌جویی آب تلقی شود، بلکه باید به عنوان ابزاری برای ثبات و افزایش بهره‌وری آب و درآمد کشاورزان در مکان‌هایی که با کمبود آب مواجه‌اند، در نظر گرفته شود.

این مطالعه به بیان تمایز میان فناوری‌های حفاظت آب و سیاست‌های آن می‌پردازد و بیان می‌کند که چنانچه هدف از حفاظت آب (صرفه‌جویی واقعی آب) افزایش مقدار آب برای استفاده‌های دیگر باشد، سیاست‌های مناسب یک مکمل اساسی برای فناوری‌های جدید هستند.

در تهیه‌ی این سند راهنما، ۲۳۰ فناوری و اقدامات مختلف گزارش شده توسط پرز - بلانکو و همکاران مورد بررسی، تحلیل و طبقه‌بندی قرار گرفت (جدول ۲). هدف بسیاری از فناوری‌ها دستیابی به "افزایش راندمان" به عنوان ابزاری برای صرفه‌جویی در مصرف آب است، اما در بیشتر موارد استفاده از این فناوری‌ها تنها به کاهش مقدار آب کاربردی در مقیاس مزرعه‌ای منجر می‌شود.

جالب توجه است که در این مطالعه به ندرت به جنبه‌های زراعی در فناوری‌های صرفه‌جویی آب پرداخته شده و به دو دسته اقدامات: "آبیاری تناوبی" و "کم‌آبیاری" بسنده می‌کند. پری و استدوتو (۲۰۱۷)^۱ اهمیت توجه به فناوری‌های زراعی در این مطالعات را تشریح کردند.

• هنگامی که داده‌های مزرعه‌ای از کشاورزان جمع‌آوری می‌شود، مشاهده می‌شود که در سطحی واحد از تبخیر و تعرق، عملکرد محصول بعضی از کشاورزان از سایر کشاورزان بیشتر است.

• یک تفسیر رایج این مشاهدات این است که مدیریت بهتر آب و سایر نهاده‌ها/روش‌های زراعی می‌تواند منجر به چنین افزایشی شود و در نتیجه عملکرد محصول برای مقدار مشخصی از مصرف آب افزایش می‌یابد (یا

می‌توان بدون کاهش در عملکرد محصول، آب را "ذخیره" کرد).
 • با فرض ثبات سایر شرایط عملیات زراعی (تاریخ کاشت، رقم، تراکم کاشت، وضعیت کوددهی، خاک و غیره) در شرایطی که تنها مقدار ورودی آب متغیر باشد، رابطه‌ای خطی میان عملکرد محصول و تعرق برقرار است.

جدول ۲- بررسی اجمالی فناوری‌های حفاظت آب (WCTs)

تعداد اقدامات	فناوری
۹۱	افزایش راندمان
۵۲	سیستم‌های تحت فشار
۳۰	سیستم‌های چندگانه
۲۱	فناوری‌های آبیاری میکرو
۸	سایر
۷	کشت بدون شخم
۵	آبیاری تناوبی
۵	پوشش کانال
۴	برنامه‌ریزی
۳	برداشت آب باران
۲	کم آبیاری
۱	تسطیح اراضی
۱	مالچ‌پاشی
۲۳۰	جمع

منبع: (Pérez-Blanco et al. ۲۰۲۰)

گزارش ۱۶۹ مؤسسه بین‌المللی مدیریت آب
 مؤسسه بین‌المللی مدیریت آب (IWMI)^۲ بازنگری در مفهوم راندمان آب

1 Water Conservation Technologies

2 International Water Management Institute

آبیاری را آغاز کرد: «دوره‌ی جدید مدیریت منابع آب: از صرفه‌جویی آب "خشک" تا "تر"». گزارش ۱۶۹ مؤسسه بین‌المللی مدیریت آب (Giordano ۲۰۱۷ *et al.*) با طرح چندین ایده‌ی کلیدی، الگوی تحقیق را از تمرکز بر راندمان آبیاری و عملکرد سیستم‌های آبیاری به بهره‌وری آب و مدیریت حوضه رودخانه تغییر داد.

این گزارش چهارچوبی را برای صرفه‌جویی واقعی آب بیان می‌کند که شامل ۴ گروه از اقدامات و مثال‌هایی برای هر یک از آنهاست:

• افزایش عملکرد به ازای واحد آب مصرفی، برای مثال:

- بهبود مدیریت آب با استفاده از زمان‌بندی بهتر تأمین آب به منظور کاهش تنش در مراحل حساس دوره‌ی رشد گیاه یا از طریق افزایش اطمینان از وجود منابع آب برای کشاورزان که سرمایه‌گذاری بیشتری بر سایر نهاده‌های کشاورزی داشته باشند.

- بهبود استفاده از سایر نهاده‌های غیرآبی به منظور افزایش بهره‌وری محصول به ازای هر واحد آب مصرفی و به کارگیری عملیات زراعی مانند تسطیح لیزری و کوددهی

- تغییر رقم به ارقام جدید یا متفاوت گیاهی که بتوانند به ازای هر واحد آب مصرفی محصول بیشتری تولید کنند.

• کاهش مصرف غیرمفید، مانند:

- افزایش سهم آب کاربردی که به‌طور مفید توسط گیاه استفاده می‌شود از طریق: ۱- کاهش تبخیر از مزارع آبی با استفاده از فناوری‌های سرمایه‌بر (مانند سیستم‌های آبیاری قطره‌ای) یا عملیات به‌زراعی (مانند مالچ‌پاشی یا تغییر تقویم کشت به منظور کاهش میزان تبخیر) ۲- محدود کردن تبخیر از زمین‌های بایر از طریق کشاورزی حفاظت‌شده (مانند تسطیح زمین و کشت بدون شخم)

- کاهش تبخیر و تعرق از زمین‌های آیش از طریق کاهش سطح آزاد آب، کاهش پوشش گیاهی فاقد سود اقتصادی یا گیاهان با فواید اقتصادی اندک و کنترل علف‌های هرز

- کاهش جریان آب به پیکره‌های آبی که امکان بازیافت آب میسر یا اقتصادی نیست (مانند دریاها، اقیانوس‌ها و آب‌های زیرزمینی شور)، از طریق کاهش مقدار نفوذ عمقی و رواناب سطحی غیرقابل بازیافت، با انجام اقداماتی مانند پوشش کانال‌ها و آبیاری دقیق
- به حداقل رساندن شورشیدن (یا آلودگی) جریان برگشتی قابل بازیافت از طریق حداقل کردن جریان‌های عبوری از خاک‌های شور (یا آلوده) و منابع آب زیرزمینی
- انحراف آب‌های آلوده به پیکره‌های آبی که امکان بازیافت آب میسر یا اقتصادی نیست (مانند دریاها، اقیانوس‌ها و آب‌های زیرزمینی شور)، به‌منظور جلوگیری از نیاز به رقیق‌کردن با آب‌های با کیفیت مناسب
- بهره‌برداری از جریان‌های فاقد حبابه، به عنوان مثال از طریق:
 - افزودن امکانات ذخیره‌ی آب از جمله مخازن، آبخوان‌های زیرزمینی و استخرها در مزارع کشاورزی
 - بهبود مدیریت تأسیسات موجود برای استفاده مفیدتر از منابع موجود آب
 - استفاده مجدد از جریان‌های برگشتی فاقد حبابه از طریق نیروی گرانش یا پمپاژ برای افزایش زمین‌های تحت آبیاری
 - بازتخصیص آب بین استفاده‌های مختلف آب، برای مثال از طریق:
 - بازتخصیص آب از استفاده آب با ارزش کمتر به ارزش بیشتر در داخل یا بین بخش‌ها با توجه به اثرات احتمالی آن بر استفاده آب در پایین دست.

۲,۳. چهارچوب اقدامات

چهارچوب‌های تشریح شده در بخش قبل برای تنظیم سلسه مراتب اقدامات توصیف شده در این سند راهنما استفاده شده است. این سلسه مراتب ساده و شامل سه سطح است: موضوع، طبقه‌بندی و اقدام. هر اقدام دارای پتانسیل بهبود مدیریت محصول و آب است. واژه "بهبود" بدین منظور استفاده می‌شود که هدف کلی، افزایش بهره‌وری آب در مقیاس حوضه و/یا کاهش مصرف آب

به‌منظور حمایت از استفاده‌کنندگان در پایین‌دست است.

اقدامات توصیف شده در این راهنما فراتر از دیدگاه سنتی آب یا آبیاری است، زیرا صرفه‌جویی واقعی آب بیشتر به اقدامات زراعی وابسته است تا اقدامات منحصر به آب و آبیاری.

اقدامات مورد نظر برای سیستم‌های کشاورزی یکپارچه یا متنوع از این چهارچوب مستثنی هستند. نمونه‌های این سیستم‌ها مزارعی است که محصولات زراعی و دامی را به صورت تلفیقی تولید می‌نمایند و به این طریق میزان بهره‌وری اقتصادی خود را در واحد زمین افزایش می‌دهند.

جدول ۳- طبقه‌بندی اقدامات مورد توجه در این سند راهنما

موضوع	طبقه‌بندی	اقدام	
آب	روش‌های آبیاری در مزرعه	آبیاری نواری یا شباری آبیاری بارانی آبیاری قطره‌ای آبیاری زیرسطحی	
	مدیریت آبیاری مزرعه	آبیاری تکمیلی کم‌آبیاری تنظیم‌شده آبیاری موجی آبیاری تناوبی	
	زیرساخت‌های آبیاری	پوشش کانال لوله‌ها گلخانه‌ها	
	بازیافت رطوبت	کشت‌های هیدروپونیک	
	زمین و خاک	شخم زمین و خاک	کشت بدون شخم خاک‌ورزی
		تسطیح زمین	تسطیح اراضی تراس‌بندی مرزبندی
مکمل‌ها		کودها تقویت‌کننده‌های رشد	
زراعت	انتخاب محصول	تناوب زراعی ارقام: عملکرد بالا ارقام: دوره‌ی رشد کوتاه ارقام: عمق ریشه‌زایی زمان کشت/نشا تراکم کشت	
	پوشش	مالچ‌پاشی سایه‌اندازی کنترل علف‌های هرز پوشاندن گیاهان	
	کنترل بیماری‌ها	آفت‌کش‌ها بیولوژیکی	
	مدیریت شوری	آبشویی استفاده از انواع گیاهان مقاوم به شوری	

فهرست اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری

چهارچوب اقدامات ارائه شده در بخش ۲,۳ این سند (جدول ۳) ساختاری را برای سه موضوع آب، خاک/زمین، و زراعت بیان می‌کند و هر اقدام را در یک طبقه و تحت یک موضوع مشخص طبقه‌بندی نموده است. مطابق این چهارچوب، تأثیر هر اقدام بر مدیریت آب و بهره‌وری محصول در قالب یک فهرست مورد بررسی قرار گرفت و به صورت کمی ارائه شد. در بررسی پیشینه‌ی موضوع، نتایج مربوط به هر یک از اقدامات از مقالات، اسناد فنی و سایر نشریات جمع‌آوری شده است. در این فصل خلاصه‌ای از فهرست اقدامات و یافته‌های اصلی ارائه شده است.

۴,۱. ساختار پایگاه داده‌های اقدامات

فهرست منابع موجود در خصوص هر یک از اقدامات در پیوست ۱ آمده است. فهرست موجود بر اساس ساختار زیر است.

نوع انتشار

مطالعات مورد استفاده برای تکمیل پایگاه داده در خصوص اقدامات شامل مقالات مروری، اسناد فنی، گزارش‌ها، مقالات کاری و کنفرانسی است.

کشورها و مناطق اقلیمی

مقالات و مطالعات جمع‌آوری شده در کشورهای آسیایی و اقیانوس آرام

متمرکز شده است. سایر کشورهای مورد بررسی مانند کشورهای مدیترانه‌ای و نواحی غربی ایالات متحده از مناطقی با شرایط آب و هوایی مشابه مناطق مورد بررسی انتخاب شده‌اند. میان آب و هوای مناطق خشک، معتدل، گرمسیری و قاره‌ای، بر اساس طبقه‌بندی آب و هوایی کوپن، تمایز قائل شده است.

روش‌شناسی

روش‌ها و مقیاس مکانی اعمال شده در هر مطالعه مورد توجه قرار گرفته است (چنانچه گزارش شده باشد). این موارد، از نظر آزمایش‌های صحرایی، نظرسنجی کشاورزان، اندازه‌گیری‌ها در سطح یک بلوک از مزارع و منطقه آبیاری (طرح) و مدل‌های شبیه‌سازی در سطوح مزرعه، منطقه و هیدرولوژی متفاوت بودند.

تغییرات گزارش شده

در این بررسی، مقالاتی در نظر گرفته شده است که قادر به نشان‌دادن تغییرات در حجم آب یا عملکرد محصول بر اثر اعمال اقدام خاص باشند. این تغییرات به عنوان درصد تغییر نسبت به شرایط اولیه بیان شده‌اند. تغییرات برای موارد زیر مورد توجه قرار گرفته است:

- آبیاری یا آب‌کاری
- تبخیر-تعرق یا مصرف آب
- جریان‌های برگشتی به صورت رواناب یا زهاب
- عملکرد محصول
- بهره‌وری آب: مقدار محصول به ازای هر واحد تبخیر-تعرق (آب مصرفی)
- بهره‌وری آب آبیاری: مقدار محصول به ازای هر واحد آبیاری (آب‌کاری).

۲.۴. خلاصه‌ای از یافته‌های فهرست اقدامات

خلاصه‌ی یافته‌ها و گزارش تغییرات در پیوست ۲ ارائه شده است که میانگین تغییرات را برحسب درصد برای اقدامات مختلف در ۲۴۰ مقاله نشان داده است. همچنین، در جدول ۴، لیستی از تعداد مقالاتی که افزایش یا کاهش در آبیاری، تبخیر و تعرق، عملکرد محصول و بهره‌وری آب را گزارش کرده‌اند، نشان داده شده است.

گزارش‌ها درباره‌ی تغییرات آبیاری عموماً در موضوع آب طبقه‌بندی شده‌اند. مطالعات تأثیر آبیاری قطره‌ای نشان می‌دهند که مقدار آب آبیاری کاربردی در همه‌ی موارد کاهش یافته است. برای تبخیر و تعرق، در بیشتر مطالعات گزارش شده که مصرف آب آبیاری بیشتر شده است. در نهایت، عملکرد محصول در اغلب مطالعات مربوط به سیستم آبیاری قطره‌ای افزایش نشان می‌دهد. همان‌گونه که در جدول ۴ دیده می‌شود، تمام مطالعات نشان می‌دهد که کم‌آبیاری موجب کاهش تبخیر و تعرق شده است اگرچه کم‌آبیاری موجب کاهش عملکرد محصول نیز شده است. کشت بدون شخم و مالچ‌پاشی از جمله اقداماتی هستند که از بقایای گیاهی یا سایر مواد برای پوشش زمین‌های بایر استفاده می‌کنند. این دو اقدام موجب کاهش تبخیر و تعرق و افزایش تولید محصول می‌شوند. همچنین، این اقدامات موجب افزایش بهره‌وری آب نیز می‌شوند. علاوه بر این، بهره‌وری آب در اثر کاربرد کود نیز افزایش می‌یابد. سایر اقدامات به صورت فهرست‌وار در جدول ۴ و پیوست ۲ ارائه شده است.

۳،۴. اثرگذارترین و کم‌اثرترین اقدامات

در جدول ۵، پنج اقدام دارای بیشترین تأثیرگذاری و پنج اقدام دارای کمترین اثرگذاری از منظر آبیاری، تبخیر و تعرق، بهره‌وری آب و محصول ذکر شده است. میزان موفقیت، مستقل از سایر عوامل مانند تعداد مطالعات، نوع محصول، روش آبیاری، موقعیت جغرافیایی و کشور است اما بر اساس میانگین مطالعات ذکر شده در پیوست ۲ است؛ همچنین اقداماتی که دو یا کمتر از دو مطالعه در خصوص آن انجام شده است از لیست حذف شده‌اند.

پنج اقدام دارای بیشترین تأثیر در کاهش آبیاری، به مدیریت آب وابسته هستند (بخش آبی پررنگ). یادآوری می‌شود که استفاده از روش کم‌آبیاری تنظیم‌شده موجب کاهش آبیاری و تبخیر و تعرق می‌شود. البته، کم‌آبیاری از منظر عملکرد محصول و بهره‌وری آب در میان پنج اقدام کم‌اثر قرار گرفته است. بهترین اقدامات مؤثر در افزایش بهره‌وری آب به عملیات زراعی وابسته

است. افزایش عملکرد را می‌توان با عملیات زراعی و اقدامات مربوط به مدیریت آب، شامل آبیاری زیرسطحی و استفاده از سیستم‌های توزیع آبیاری با لوله، به جای کانال‌های باز، به دست آورد. لازم به ذکر است که سیستم توزیع با لوله، اقدامی است که در سطح منطقه (یا زیرواحد) اجرا می‌شود. این امر مستلزم سرمایه‌گذاری و همکاری بیشتر کشاورزان است، اما موجب بازده بالاتر عملکرد محصول می‌شود. تناوب کشت یکی از پنج اقدام اصلی برای کاهش تبخیر و تعرق است اما از منظر عملکرد و بهره‌وری آب در میان پنج اقدام کم‌اثر قرار دارد. با تغییر تناوب کشت، گیاهان کمتری کشت می‌شوند که این مسئله بیش از آنکه بر کاهش تبخیر و تعرق نقش داشته باشد، بر میزان عملکرد مؤثر است و مقدار بهره‌وری منعکس‌کننده آن است. نتیجتاً طیف وسیعی از گزینه‌های مدیریتی وجود دارد که کشاورزان می‌توانند همراه با تضمین درآمد، بهره‌وری آب را نیز بهبود بخشند. فصل ۵ جزئیات بیشتری در مورد هر اقدام در مقیاس مکانی مشخص و همچنین راهنمای کاربردی برای اجرای اقدامات ارائه می‌دهد. در کادر ۳ دیدگاه تصمیم‌گیران و مشوق‌های احتمالی برای کشاورزان به‌منظور اجرای اقدامات خاص ارائه شده است.

جدول ۵- مروری بر پنج اقدام با بیشترین تأثیر و پنج اقدام با کمترین تأثیر بر کاهش آب آبیاری یا آب کاربردی، کاهش تبخیر و تعرق، افزایش عملکرد محصول یا بهره‌وری آب در زمینه‌های: مدیریت آب (رنگ آبی پر رنگ)، مدیریت خاک یا زمین (رنگ طوسی) و مدیریت زراعی (رنگ آبی کم رنگ)

کاهش کاربرد آب	کاهش تبخیر و تعرق	افزایش عملکرد	افزایش بهره‌وری آب بر اساس تبخیر-تعرق
آبیاری قطره‌ای	کم آبیاری تنظیم شده	کودها	کودها
کم آبیاری تنظیم شده	تاریخ کشت/نشا	آبیاری زیرسطحی	ارقام: دوره‌ی کوتاه
آبیاری تناوبی	تناوب کشت	تاریخ کشت/نشا	ارقام: عملکرد بیشتر
لوله‌ها	ارقام: دوره‌ی کوتاه	آبیاری قطره‌ای	مالچ‌پاشی
آبیاری بارانی	آبیاری زیرسطحی	لوله‌ها	آبیاری قطره‌ای
محدوده: ۲۷- تا ۴۶-	محدوده: ۲۷- تا ۱۰-	محدوده: ۲۰ تا ۸۴	محدوده: ۶۲ تا ۱۱
درصد	درصد	درصد	درصد
تناوب کشت	آبیاری قطره‌ای	کم آبیاری تنظیم شده	کم آبیاری تنظیم شده
ارقام: عملکرد بیشتر	کشت بدون شخم	تناوب کشت	آبیاری تناوبی
تاریخ کشت/نشا	لوله‌ها	ارقام: دوره‌ی کوتاه	آبیاری موجی
کشت بدون شخم	ارقام: عملکرد بیشتر	آبیاری نواری یا شباری	آبیاری نواری یا شباری
آبیاری نواری یا شباری	آبیاری تناوبی	آبیاری تناوبی	تناوب کشت
محدوده: ۱۵- تا ۸	محدوده: ۰ تا ۹	محدوده: ۱ تا ۲۳-	محدوده: ۱۳- تا ۱
درصد	درصد	درصد	درصد

نکته: محدوده تغییرات بین اولین و پنجمین اقدام بر اساس درصد تغییر گزارش شده ناشی از آن اقدام بصورت میانگین در جدول ۶ ارائه شده است (پیوست ۲)

کادر ۳

از صرفه‌جویی‌های گزارش شده تا پیاده‌سازی عملی آن

چه عواملی تصمیم‌گیران را به سمت تغییر سوق می‌دهند؟

کشاورزان به افزایش درآمد خود علاقه‌مند هستند. اطلاعات درباره‌ی هزینه / فایده واقعی اندک است، با این همه با توجه به کمیابی آب، این‌ها اقداماتی هستند که می‌توانند به‌منظور افزایش محصول مورد توجه قرار گیرند. تصمیم‌گیری در مورد به‌کارگیری اقدامات فهرست‌شده، به میزان ریسک استفاده از آنها بستگی دارد. لازم است بین ریسک‌های اقتصادی و پتانسیل سوددهی تعادل برقرار شود.

نمایندگان ترویج مسئول انتقال اطلاعات به دست آمده از تحقیقات به کشاورزان هستند. آنها علاقه‌مند به افزایش درآمد کشاورزان هستند و باید اطلاعات کافی داشته باشند که بکارگیری کدام اقدام در چه شرایطی اقتصادی‌تر هستند.

هیچ‌یک از این دو گروه تمایلی به صرفه‌جویی در مصرف آب، جز در جهت افزایش مصرف سودمند، ندارند.

مدیران طرح (در مناطق تحت آبیاری) در صورت مواجهه با کمبود آب در انتها (انتهای کانال آب‌بران) و یا در شرایط اضافه برداشت از آب زیرزمینی، به انجام این اقدامات علاقه‌مند هستند.

برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران گروه هدف اصلی برای مسئله "صرفه‌جویی واقعی آب" هستند، به این دلیل که اثرات آن در مدیریت منابع آب در مقیاس حوضه ضروری‌تر است.

اقدامات

در این بخش راهنمایی‌هایی در مورد اقدامات مختلف بهره‌وری آب گیاهان زراعی مختلف شامل پیشینه، جزئیات اجرا، مناسب‌بودن و تأثیر احتمالی در مقیاس مزرعه و مسائل مربوط به آب در مقیاس حوضه بیان می‌شود. از آنجا که هر اقدامی باید با توجه به شرایط اقلیمی، اقتصادی - اجتماعی، سیاسی، ساز و کار حکمرانی و غیره به کار گرفته شوند، لازم است به عنوان گزینه‌هایی برای بررسی در نظر گرفته شوند و نه عنوان دستورالعمل‌های مطلق.

اقدامات مختلف بر اساس چهارچوب مطرح شده در فصل ۳ است. فصل ۴ محدوده‌ی واقعی اقدامات را ارائه می‌دهد. این فصل مجموعه‌ای از مقالات علمی، گزارش‌ها، وبسایت‌ها و تجارب برای توصیف بیشتر اقدامات است. برای ترکیب این منابع از دانش کارشناسی بهره گرفته شده است. بنابراین رفرنس‌دهی دقیق امکان‌پذیر نمی‌باشد.

اقدامات در این گروه‌های موضوعی طبقه‌بندی می‌شوند: مدیریت آب، مدیریت خاک و زمین و زراعت. به منظور مقایسه مصرف مفید و غیرمفید آب و جریان برگشتی (مفاهیم توضیح داده در شده در کادر ۱) در دو سناریوی به کارگیری اقدام و عدم به کارگیری آن، یک شاخص در نظر گرفته شده است.

آبیاری نواری یا شیاری

موضوع: آب	طبقه‌بندی: آبیاری در مزرعه	
مروز: در این روش آبیاری سنتی آب از کانال‌ها به مزرعه منتقل می‌شود یا از آب‌های زیرزمینی پمپاژ می‌شوند.		
منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه، سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
بالا	بالا	بالا
تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> • عملکرد بیشتر محصول نسبت به حالت عدم آبیاری • زهکشی، رواناب و نفوذ عمقی بیشتر 		
تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> • جریان برگشتی زیاد 		

جزئیات:

آبیاری نواری و شیاری جزو سیستم‌های آبیاری سنتی هستند که به طور گسترده به کار گرفته می‌شوند. آبیاری نواری به طور کلی برای مزارع بزرگ با خاک رس همگن عمیق یا خاک رس با میزان نفوذ متوسط، مناسب است. عموماً برای گیاهان متراکم مانند علف‌زار یا یونجه به کار گرفته می‌شود. سیستم شیاری شامل جوی و پشته باریک و موازی است که گیاهان در مرز پشته‌ها کشت می‌شوند. آبیاری جویچه‌ای برای گیاهان ردیفی یا گیاهانی مناسب است که تماس آب با ساقه و تاج آن‌ها موجب صدمه به گیاه می‌شود.

اجرای سیستم آبیاری نواری و شیاری نیازمند سیستم توزیع آب از کانال یا پمپاژ از آب‌های زیرزمینی است. مطابق گزارش‌ها، راندمان آبیاری نواری یا شیاری ۷۰-۴۰ درصد است. در این روش آبیاری تمرکز باید بر استفاده مجدد توسط کاربران پایین‌دست باشد تا میزان جریان برگشتی غیرقابل بازیافت به حداقل برسد.

آبیاری بارانی

موضوع: آب

طبقه‌بندی: آبیاری در مزرعه

مرور: در روش آبیاری بارانی از سیستم پمپاژ آب برای تأمین فشار کافی استفاده می‌شود.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه به‌جز برنج	مزرعه، سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
بالا	بالا	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- امکان استفاده از میزان دبی کم
- مصرف غیرمفید از طریق تبخیر ناشی از تلفات باد
- کاهش زهاب، رواناب و نفوذ عمقی

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- جریان برگشتی کمتر (با تأثیر بالقوه بر کاربران پایین دست)
- تقاضای آبیاری کمتر
- نیاز به سیستم تأمین آب مورد اطمینان

جزئیات:

در آبیاری بارانی، آب آبیاری با روشی مشابه با بارش طبیعی به کار گرفته می‌شود. آب از طریق سیستم لوله‌ها پمپاژ می‌شود. سیستم لوله‌ها، آب‌پاش‌ها و شرایط کارکرد باید به درستی برای کاربرد یکنواخت آب طراحی شوند. از آبیاری بارانی می‌توان برای اکثر محصولات استفاده کرد و می‌توان آب را روی تاج گیاه یا زیر تاج گیاه پاشید. از آب‌پاش‌ها می‌توان در همه خاک‌ها به‌جز خاک‌های حساس به سله‌بندی استفاده کرد.

راندمان آبیاری در سیستم‌های آبیاری بارانی غالباً بالاست. مقدار جریان‌های برگشتی در این نوع آبیاری از آبیاری در سیستم‌های کرتی، شیاری و نواری کمتر است. با این حال، سیستم‌های آبیاری که به آبیاری بارانی تبدیل شده‌اند، اغلب موجب افزایش قابل توجه مقدار آب مصرفی می‌شوند، مادامی‌که کاهش مصرف آب (یعنی سهمیه آب) توسط کشاورزان ایجاد و یا پذیرفته نشود، مقدار مصرف آب در مقیاس حوضه افزایش می‌یابد.

آبیاری قطره‌ای

موضوع: آب	طبقه‌بندی: آبیاری در مزرعه
مروار: در این روش، آبیاری با استفاده از قطره‌چکان صورت می‌گیرد و از پمپاژ آب برای تأمین فشار کافی استفاده می‌شود.	

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه به‌جز برنج	مزرعه، سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
بالا	پایین	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- امکان استفاده از میزان دبی پایین و دور آبیاری کم
- کاهش چشمگیر زهاب، رواناب و نفوذ عمقی
- وجود خطر شور شدن زمین بدون آبیاری در فصول مرطوب

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش جریان برگشتی (با تأثیر بالقوه بر کاربران پایین دست)
- کاهش تقاضای آب
- نیاز به سیستم تأمین آب مورد اطمینان

جزئیات:

در آبیاری قطره‌ای، سیستم لوله‌های پلاستیکی با قطر کوچک که مجهز به خروجی‌هایی به نام گسیلنده یا قطره‌چکان است، آب را با دبی بسیار کمی روی خاک می‌ریزد. در این سیستم، آب نزدیک به گیاهان به کار می‌رود تا فقط قسمتی از خاک که ریشه در آن رشد می‌کند، مرطوب شود (برخلاف آبیاری سطحی و بارانی که کل پروفیل خاک مرطوب می‌شود). در آبیاری قطره‌ای تعداد نوبت‌های آبیاری بیشتر از سایر روش‌هاست (دور آبیاری کم) (معمولاً هر یک تا سه روز) و این امر سطح رطوبت بسیار بالایی را در منطقه‌ی ریشه فراهم می‌کند.

سیستم‌های آبیاری قطره‌ای معمولاً به دلیل راندمان بالایی که دارند، انتخاب می‌شوند. جریان‌های برگشتی در این نوع سیستم‌ها خیلی کم است. سیستم‌های آبیاری که به سیستم آبیاری قطره‌ای تبدیل شده‌اند، باعث افزایش قابل توجهی در آب مصرفی می‌شوند، مادامی‌که کاهش مصرف آب (یعنی سهمیه آب) توسط کشاورزان ایجاد و یا پذیرفته نشود، مقدار مصرف آب در مقیاس حوضه افزایش می‌یابد.

آبیاری زیرسطحی

موضوع: آب	طبقه‌بندی: آبیاری در مزرعه
<p>مرور: آبیاری زیرسطحی عبارت است از کاربرد مقدار کمی آب در زیرسطح زمین به طور پی در پی با گسیلنده‌های نقطه‌ای یا منبع خطی.</p>	
منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:
همه	همه به جز برنج
مقیاس:	مقیاس:
مزرعه، سیستم	مزرعه، سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:
بالا	پایین
جریان برگشتی:	جریان برگشتی:
پایین	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- امکان استفاده از میزان دبی پایین و دور آبیاری کم
- کاهش چشم‌گیر زهاب، رواناب
- وجود خطر شورشدن زمین بدون آبتویی در فصول مرطوب

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش جریان برگشتی (با تأثیر بالقوه بر کاربران پایین‌دست)
- کاهش تقاضای آب
- نیاز به سیستم تأمین آب مورد اطمینان

جزئیات:

آبیاری زیرسطحی یک سیستم آبیاری کم‌فشار با راندمان بالاست که از لوله‌های قطره‌چکان‌دار یا نوارهای قطره‌ای دفن‌شده در خاک برای آبیاری استفاده می‌کند. عمق لاترال‌ها ۰/۲ تا ۰/۷ متر و فاصله لاترال‌ها ۰/۲۵ تا ۵ متر است. آب به طور کامل در منطقه‌ی ریشه گیاه قرار می‌گیرد و در سطح خاک پراکنده نمی‌شود، بنابراین مصرف غیرمفید آب (تبخیر از سطح آب یا خاک) حداقل می‌شود.

سیستم زیرسطحی به دلیل راندمان بالا انتخاب می‌شود. جریان برگشتی در این سیستم بسیار کم و عمدتاً به تغذیه آب زیرزمینی محدود می‌شود (خصوصاً در ابتدای فصل رشد که ریشه گیاه به‌طور کامل توسعه نیافته است). با این حال، سیستم‌های آبیاری که به سیستم آبیاری زیرسطحی تبدیل شده‌اند، اغلب با افزایش مقدار قابل توجه آب مصرفی همراه می‌شوند، مادامی‌که کاهش مصرف آب (یعنی سهمیه آب) توسط کشاورزان ایجاد و یا پذیرفته نشود، مقدار مصرف آب در مقیاس حوضه افزایش می‌یابد.

آبیاری تکمیلی

موضوع: آب طبقه‌بندی: آبیاری در مزرعه

مرور: آبیاری تکمیلی در دوره‌هایی از رشد که گیاه به خشکی و کم‌آبی حساس است، اجرا می‌شود و در خارج از این دوره آبیاری محدود است.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه به‌جز برنج	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
پایین	خنثی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- عملکرد پایین
- بهره‌وری آب بیشتر
- کاهش زهاب، رواناب و نفوذ عمقی

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش جریان برگشتی (با تأثیر احتمالی بر کاربران ثالث)
- کاهش برداشت آب با این فرض که سیستم تخصیص آب/سه‌میه‌بندی مورد قبول کشاورزان باشد، امکان‌پذیر است.

جزئیات:

آبیاری تکمیلی استراتژی بهینه‌سازی است که آبیاری را در مراحل حساس رشد گیاه به خشکسالی اعمال می‌کند. در خارج از این دوره، اگر بارندگی حداقل آب موردنیاز را تأمین کند، آبیاری بسیار محدود یا حتی غیرضروری است. محدودیت‌های آبی معمولاً منحصر به مراحل فنولوژیکی که گیاه مقاوم به کم‌آبی است، مراحل رویشی و اواخر رسیدن محصول است. بنابراین، برنامه آبیاری متناسب با نیاز آبی در دوره‌ی رشد نیست. اگرچه این امر موجب ایجاد تنش خشکی و از دست‌دادن محصول می‌شود، اما بهره‌وری آب افزایش می‌یابد.

کاربرد آبیاری تکمیلی آسان است. کشاورزان عموماً درباره زمان‌های حساسیت گیاه به خشکی اطلاع دارند. اطمینان از عرضه آب در مقاطع حساس رشد گیاه، عامل کلیدی در موفقیت این روش آبیاری است. میزان مؤثر بودن این روش به شدت آبیاری تکمیلی بستگی دارد (به عنوان مثال، ۹۰ درصد، ۸۰ درصد و ۷۰ درصد نیاز آبی گیاه).

آبیاری موجی

موضوع: آب

طبقه‌بندی: آبیاری در مزرعه

مرور: آبیاری موجی شامل استفاده متناوب از آب برای بهبود یکنواختی توزیع در امتداد شیار است.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه به جز برنج	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
خشکی	خشکی	پایین
تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> کاهش رواناب 		
تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> کاهش جریان برگشتی (با تأثیر احتمالی بر کاربران ثالث) 		

جزئیات:

آبیاری موجی کاربرد متناوب آب آبیاری (هر ۵ تا ۱۰ دقیقه) برای بهبود یکنواختی توزیع در امتداد شیار است. اساس کار این است که آب در خاک خشک سریع‌تر نفوذ می‌کند تا در خاک مرطوب. با تثبیت ذرات خاک در سطح، نفوذپذیری خاک مرطوب کاهش می‌یابد. زمانی که آب در شیار مرطوب وارد می‌شود، به سرعت از قسمت مرطوب عبور می‌کند تا به ناحیه‌ی خشک برسد. این عمل باعث پیشروی سریع‌تر در مزرعه همراه با کاهش نفوذ عمقی و افزایش یکنواختی می‌شود.

آبیاری موجی از سیکل‌های زمانی (روشن-خاموش) برای پیشروی آب در جویچه‌ها (۱۰-۵ دقیقه) استفاده می‌کند. کاربرد متناوب، موجب کاهش حجم رواناب در انتهای فارو می‌شود زیرا آب به‌صورت پالسی بر سطح شیار مرطوب به‌سوی انتهای شیار در حرکت است. سرعت آن در حین حرکت در طول جویچه کاهش می‌یابد و پیش از خروج از شیار، فرصت نفوذ بیشتری خواهد داشت. در صورت طراحی صحیح آبیاری موجی، مقدار رواناب در انتهای فارو به حداقل می‌رسد. آبیاری موجی می‌تواند در خاک‌های رسی، رس‌های سله‌بسته و خاک‌های لومی رسی با استفاده از سیستم‌های نواری یا شیاری اعمال شود. در این مورد، به دلیل اینکه یکنواختی آبیاری بیشتر می‌شود، نفوذ عمقی کاهش می‌یابد و مقدار رواناب کمتر می‌شود. این سیستم پیچیده است و برای ترغیب کشاورزان نسبت به بکارگیری آن به اتوماسیون و تجهیزات مناسب نیاز است.

آبیاری تناوبی^۱

موضوع: آب

طبقه‌بندی: آبیاری در مزرعه

مرور: آبیاری تناوبی برای مزارع کشت برنج شالی با استفاده از آبیاری کنترل‌شده و متناوب است.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	کشت برنج	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
خشتی	خشتی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش مقدار قابل توجهی از رواناب
- کاهش بخشی از تبخیر از زمین‌های بایر
- کاهش زهاب و نفوذ عمقی

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش جریان برگشتی (با تأثیر احتمالی بر کاربران ثالث)

جزئیات:

آبیاری تناوبی یک تکنیک مدیریتی برای مزارع پست برنج است. این روش با روش‌های متداول حفظ آب راکد در مزرعه متفاوت است. آبیاری تناوبی از روش آبیاری کنترل‌شده و متناوب استفاده می‌کند. در این روش آبیاری، مزارع بدون تحمل تنش خشکی، چندین روز خشک می‌مانند و مجدداً آبیاری انجام می‌شود.

در این روش آبیاری، مقدار تقاضای آب بدون کاهش عملکرد محصول کاهش می‌یابد، اما هنوز تأثیر آن بر مصرف مفید گزارش نشده است. همچنین به دلیل عدم وجود آب ملازاد ذخیره در مزرعه، تأمین آب قابل اطمینان در این روش ضروری است. افزایش علف‌های هرز در این روش یکی از معایب آن گزارش شده است.

1. Alternate wetting and drying

پوشش کانال

موضوع: آب

طبقه‌بندی: زیرساخت آبیاری

مرور: پوشش کانال عبارت است از افزودن یک لایه نفوذناپذیر به لبه‌های ترانشه به منظور کاهش مقدار نشت آب آبیاری از کانال.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
خشتی	پایین	خشتی

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

• N/A

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

• کاهش جریان برگشتی (با تأثیر احتمالی بر کاربران ثالث)

جزئیات:

مقدار نشت می‌تواند معادل ۳۰ تا ۵۰ درصد از مقدار آب آبیاری باشد. با ساخت کانال‌هایی با نفوذپذیری کمتر، سرعت حرکت آب در کانال و در نتیجه دبی کانال افزایش می‌یابد. افزایش سرعت حرکت آب در کانال مقدار تبخیر سطحی آب و ته‌نشینی ذرات را نیز کاهش می‌دهد. پوشش کانال همچنین از رشد علف‌های هرز، که جریان آب را کاهش می‌دهند، جلوگیری می‌کند. پوشش‌دار کردن کانال از غرقاب شدن مناطق کم‌ارتفاع اطراف کانال جلوگیری می‌کند.

از آنجایی که جریان‌های نشت اغلب مورد استفاده مجدد قرار می‌گیرند، صرفه‌جویی واقعی آب از طریق پوشش کانال در مقیاس سیستم نسبتاً کم است. پوشش‌های کانال به دلیل استفاده دائمی با گذشت زمان مستهلک می‌شوند. همچنین ایجاد پوشش درون کانال‌ها بسیار هزینه‌بر است.

سیستم آبیاری با لوله

موضوع: آب

طبقه‌بندی: زیرساخت آبیاری

مرور: سیستم آبیاری با لوله، شبکه‌ای از لوله‌ها، اتصالات و تجهیزات برای به‌کارگیری آب تحت فشار از منبع به سمت مزرعه است.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
خشتی	پایین	خشتی

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

N/A

•

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

• کاهش جریان برگشتی (با تأثیر احتمالی بر کاربران ثالث)

جزئیات:

خطوط لوله‌ی انتقال و توزیع آب به قطعات آبیاری معمولاً در زیر خاک دفن می‌شوند و بنابراین از خطرات ناشی از عملیات کشاورزی و رفت و آمد مصون‌اند. هیدرانت‌های سطحی می‌توانند در نقاط مختلف زمین قرار گیرند. با روش‌های آبیاری سطحی می‌توان آب را مستقیماً از منبع به محل نهرهای باز تغذیه‌کننده شیارها و یا به حوضچه‌ها رساند.

سیستم آبیاری با لوله پیش‌نیاز ایجاد سیستم‌های آبیاری بارانی و قطره‌ای هستند چرا که هر دو روش نیازمند وجود فشار آب در لوله هستند.

در سیستم آبیاری با لوله مقدار جریان بسیار کم است و حتی جریان یک مترمکعب بر ساعت نیز قابل استفاده است. در سیستم آبیاری با لوله، مسیر حرکت آب با گرانش تعیین نمی‌شود و سیستم بدون در نظر گرفتن شیب و توپوگرافی زمین با توجه به کوتاه‌ترین مسیر عمل می‌کند. سیستم آبیاری با لوله، فشار مشخصی در حدود ۲-۳ بار نیاز دارد که این فشار از طرف پمپ یا منبع اصلی در بلندترین نقطه تأمین می‌شود.

گلخانه

موضوع: آب

طبقه‌بندی: باز یافت رطوبت

مرور: ایجاد گلخانه (کشاورزی حفاظت شده) بسیار گران قیمت است، اما موجب صرفه جویی آب و حفاظت از محیط زیست می‌شود.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
خشک	انواع سبزی‌ها	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
پایین	پایین	خنثی

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- تقاضای کمتر آب با توجه به باز یافت رطوبت

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش جریان برگشتی (با تأثیر احتمالی بر کاربران ثالث)
- تقاضای آب کاربردی کمتر

جزئیات:

سیستم کشاورزی حفاظت شده یا گلخانه‌ای برای کشت محصولات بارزش بالا (سبزی‌ها و گل) یا کشت در مناطق خشک به کار گرفته می‌شود. مقدار مصرف آب در این سیستم با توجه به باز یافت رطوبت، حداقل است. عملکرد محصول در گلخانه پنج برابر عملکرد در مزرعه و مقدار بهره‌وری آب ۷ برابر مقدار بهره‌وری مزرعه است. همچنین ایمنی و حفاظت محصولات بارزش در برابر بیماری‌ها و آفات در گلخانه‌ها زیاد است. کشت گلخانه‌ای به دلیل وجود شرایط کنترل شده‌ی آب و هوایی مانند دما، رطوبت، نور و طول روز، باد و غلظت دی‌اکسید کربن، برای جبران اثرات تغییر اقلیم مناسب است. ایجاد و به کارگیری گلخانه به سرمایه‌گذاری زیاد و دانش گسترده نیاز دارد.

هیدروپونیک

موضوع: آب

طبقه‌بندی: بازیافت رطوبت

مرور: کشت‌های آبی و هیدروپونیک به خاک نیاز ندارند و عمدتاً در گلخانه‌ها صورت می‌گیرد.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	محصولات باارزش	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
پایین	پایین	خنثی

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- تقاضای کمتر آب با توجه به بازیافت رطوبت

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش جریان برگشتی (با تأثیر بر کاربران ثالث)
- تقاضای آب کاربردی کمتر

جزئیات:

کشت هیدروپونیک عبارت است از رشد گیاهان در بستر آب‌کشت که از جامدات غیر معدنی (یا بی‌اثر) برای محیط رشد استفاده می‌شود. بستر رشد بطور معمول سنگدانه‌های رسی می‌باشد. در کشت‌های هیدروپونیک و آب‌کشت به دلیل کم‌بودن جریان‌های برگشتی، مقدار تقاضای آب کم است. مقدار مواد مغذی و شیمیایی در کشت هیدروپونیک بسیار دقیق مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کشت بدون شخم

موضوع: خاک و زمین

طبقه‌بندی: خاک‌ورزی

مرور: کشت بدون شخم، روشی است برای کشت گیاهان زراعی و ایجاد مراتع بدون برهم‌زدن خاک.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
خشتی	بالا	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- سطح بالای مصرف غیرمفید آب توسط علف‌های هرز

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- دسترسی کمتر به آب

جزئیات:

مقدار فرسایش خاک‌های شنی، خشک و زمین‌های شیب‌دار در کشت بدون شخم نسبت به اعمال شخم کمتر است. سایر مزایا در این روش شامل این موارد است: افزایش نفوذ آب در خاک، ماندگاری بیشتر مواد آلی در خاک و چرخه‌ی مواد مغذی. در کشت بدون شخم، احتمال وجود موجودات خاک‌زی و تنوع آن‌ها افزایش می‌یابد. به طور معمول، در سیستم‌های خاک‌ورزی صفر بمنظور کنترل علف‌های هرز نیاز به مقدار زیادی علف‌کش است.

امروزه، کشت‌های همراه با خاک‌ورزی بیشتر استفاده می‌شود، درحالی‌که ممکن است شیوه‌های کشت بدون شخم در برخی زمینه‌ها موفق‌تر باشند. در بعضی موارد، روش‌های خاک‌ورزی و کشت بدون شخم به صورت ترکیبی استفاده می‌شوند. بعنوان مثال، در برخی از موارد دیسک کم‌عمق استفاده می‌شود، اما شخم عمیق استفاده نمی‌شود. مصرف آب در کشت‌های بدون شخم به دلیل رشد بیشتر علف‌های هرز زیاد است.

خاک‌ورزی

موضوع: خاک و زمین

طبقه‌بندی: خاک‌ورزی

مرور: خاک‌ورزی عبارت است از آماده‌سازی زمین برای کشت با استفاده از وسایل مکانیکی مانند حفر، هم‌زدن و زیرورو کردن.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
خشتی	پایین	خشتی

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش مصرف غیرمفید آب توسط علف‌های هرز
- افزایش نفوذ

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- وابسته به نوع خاک

جزئیات:

خاک‌ورزی را نمی‌توان یک اقدام دانست اما روشی استاندارد در کشاورزی مدرن به حساب می‌آید. از نظر منابع آب و آبیاری، تأثیر خاک‌ورزی بسته به نوع خاک‌ورزی، نوع خاک و زمان‌بندی آن متفاوت است. خاک‌ورزی اولیه معمولاً پس از آخرین برداشت محصول، هنگامی که خاک به اندازه کافی مرطوب است و امکان شخم‌زدن وجود دارد، صورت می‌گیرد. بعضی از انواع خاک‌ها را می‌توان به صورت خشک شخم زد. هدف از خاک‌ورزی اولیه، دستیابی به عمق مناسبی از خاک نرم، ترکیب بقایای محصول، از بین بردن علف‌های هرز و هوادهی خاک است. خاک‌ورزی ثانویه برای ترکیب کودها، کاهش اندازه‌ی ذرات خاک، مسطح کردن و کنترل علف‌های هرز است. به طور کلی، خاک‌ورزی باعث از بین رفتن علف‌های هرز (و از بین بردن صعود موئینگی، ایجاد اثر مالچ و کاهش مصرف غیر مفید آب) می‌شود، خاک را خشک می‌کند، بر ظرفیت نفوذپذیری خاک تأثیر می‌گذارد، خاک را نرم می‌کند و ظرفیت نگهداشت آب خاک را افزایش می‌دهد. با این همه، نوع خاک عامل اصلی در تعیین چگونگی اجرای این فرآیندها است.

تسطیح مزرعه

موضوع: خاک و زمین

طبقه‌بندی: تسطیح زمین

مرور: تسطیح مزرعه فرآیندی برای کسب اطمینان از یکنواخت‌بودن عمق و دبی آب در مزرعه است که منجر به توزیع یکنواخت آب در ناحیه‌ی ریشه می‌شود.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	مقیاس برگشتی:
خشتی	خشتی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش رواناب
- پتانسیل افزایش زهکشی و نفوذ عمقی

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش زهاب
- افزایش نفوذ آب‌های زیرزمینی

جزئیات:

تسطیح مزرعه دو شکل مشخص دارد. یکی، تسطیح مزارع در زمان ساخت یا بازسازی سیستم‌های آبیاری که با جابه‌جایی مقادیر زیادی خاک همراه است. دیگری تسطیح در مقیاس کوچک با هدف آماده‌سازی زمین برای کشت که هر ساله توسط کشاورزان صورت می‌گیرد.

تسطیح، مسطح‌کردن و شکل‌دهی سطح مزرعه برای سیستم‌های آبیاری سطحی است و به اندازه‌ی طراحی لترال‌ها، مانیفولد‌ها، رایزرها و خروجی‌ها برای سیستم‌های آبیاری بارانی یا قطره‌ای اهمیت دارد. مزارع تسطیح شده با استاندارد بالا معمولاً آسان‌تر آبیاری می‌شوند تا مزارعی با سطح موج‌دار که نیاز به تسطیح دارند.

از لحاظ تنوری، تسطیح زمین موجب تسریع آبیاری سطحی (نواری، کرتی، شیاری) می‌شود. اگر دبی و زمان جریان به درستی مدیریت شود، یکنواختی آبیاری افزایش می‌یابد و نفوذ عمقی و زهکشی، در مقایسه با مزارع بدون تسطیح، کاهش می‌یابد.

تراس‌بندی

موضوع: خاک و زمین

طبقه‌بندی: تسطیح زمین

مرور: تراس قطعه‌ای از زمین شیب‌دار است که به صورت سکوه‌های پشت سر هم و پلکانی برای افزایش بهره‌وری کشاورزی برش داده می‌شود.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
مرطوب	همه	مزرعه، سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
بالا	خنثی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش رواناب
- افزایش زهکشی و نفوذ عمقی

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش رواناب

جزئیات:

عموماً، تراس‌بندی برای کشاورزی در زمین‌های تپه‌ای یا کوهستانی استفاده می‌شود. تراس‌بندی زمین فرسایش و رواناب سطحی را کاهش می‌دهد و برای محصولاتی که نیاز به آبیاری دارند، مانند برنج مناسب است.

مقدار نفوذ در تراس‌ها اغلب زیاد است، اما به دلیل وجود جریان بین تراسی و همچنین جریان از تراسی به تراس دیگر، برای تخمین مقدار واقعی جریان آب باید متوسط آب استفاده شده در سطحی بسیار بزرگ‌تر را تخمین زد.

بلوک‌های انتهایی یا پشته‌های خاکی

موضوع: خاک و زمین

طبقه‌بندی: تسطیح زمین

مروار: بلوک‌های انتهایی یا پشته‌های خاکی، مکان‌هایی هستند که به منظور جلوگیری از رواناب حاصل از آبیاری در انتهای مزرعه ایجاد می‌شوند.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
خشتی	خشتی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش رواناب
- پتانسیل افزایش زهکشی و نفوذ عمقی

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش رواناب

جزئیات:

بلوک‌های انتهایی یا پشته معمولاً در ترکیب با تراس‌بندی به‌کار می‌روند. تراس‌ها نوارهای هم‌سطح یا هم‌تراز هستند که در طول شیب در فاصله‌های عمودی قرار دارند. دو نوع پشته در ارتباط با دو نوع تراس وجود دارد. تراس‌های آبیاری یا تراس‌های تراز برای محصولاتی مانند برنج که نیاز به غرقاب‌شدن دارند، استفاده می‌شوند. تراس‌های پلکانی نیز برای محصولات دیم و محصولاتی استفاده می‌شوند که تنها در فصول خشک نیاز به آبیاری دارند و به‌منظور زهکشی، معمولاً شیب‌دار هستند.

کودها

موضوع: زراعت

طبقه‌بندی: مکمل‌ها

مرور: کودها مواد غیرآلی هستند که عناصر ضروری و مواد مغذی را برای افزایش رشد گیاه در خاک قرار می‌دهند.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
متغیر	پایین	متغیر

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- افزایش رشد محصول و افزایش بهره‌وری آب

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- بهره‌وری بیشتر آب

جزئیات:

مواد مغذی به حداکثرشدن بهره‌وری آب کمک می‌کنند. آب در مزارع از طریق تبخیر از خاک (مصرف غیرمفید) یا تعرق گیاه (مصرف مفید) مصرف می‌شود.

مقدار تبخیر از سطح خاک در شرایطی که گیاه روی زمین سایه می‌اندازد، کاهش می‌یابد و مقدار آب بیشتری برای تعرق در اختیار گیاه قرار می‌گیرد. محصولاتی که به‌خوبی کود دریافت کرده‌اند و سالم‌اند دارای سیستم ریشه قوی و گسترده‌تری هستند که برای دسترسی به آب به عمق خاک می‌روند. آب بیشتر موجب تعرق بیشتر می‌شود، در نتیجه مقدار فتوسنتز افزایش می‌یابد. مواد مغذی همچنین موجب استقرار سریع‌تر ریشه‌ها و دسترسی به آب قبل از نفوذ عمقی آن در خاک می‌شود.

استفاده از کود از طریق دو مکانیسم، یکی افزایش تعرق و دیگری دسترسی بیشتر به آب، منجر به افزایش بهره‌وری آب می‌شود. تغذیه‌ی مناسب، موجب بهبود رشد گیاه در شرایط رقابتی (با علف‌های هرز) می‌شود. گیاهی که مواد غذایی کافی دریافت کند به سرعت سطح خاک را پوشش می‌دهد. این امر موجب کاهش تبخیر از سطح خاک و همچنین افزایش قدرت رقابت گیاه در برابر علف‌های هرز می‌شود.

تقویت‌کننده‌های رشد

موضوع: زراعت	طبقه‌بندی: مکمل‌ها
<p>مرور: تقویت‌کننده‌های گیاه (تنظیم‌کننده‌های رشد) بسته به نوع PGRs اثر مختلفی بر رشد و نمو گیاه دارند.</p>	
منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:
همه	همه
مقیاس:	مقیاس:
مزرعه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:
متغیر	متغیر
<p>تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:</p> <ul style="list-style-type: none"> • بسیار متنوع 	
<p>تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:</p> <ul style="list-style-type: none"> • بسیار متنوع 	
<p>جزئیات:</p> <p>تقویت‌کننده‌های رشد به بسیاری از مواد شیمیایی کشاورزی اطلاق می‌شود که بر رشد و نمو گیاه تأثیر می‌گذارند. در حقیقت، تقویت‌کننده‌های رشد هورمون‌هایی هستند که بر ژن، تقسیم سلولی و رشد آن‌ها اثرگذار هستند. تقویت‌کننده‌های رشد ترکیبات شیمیایی هستند که می‌توانند برای گیاهان به کار برده شوند. مقدار اندکی از این مواد مورد نیاز است.</p> <p>این مواد هنوز به طور گسترده به کار نمی‌روند، اما طبق مطالعات مختلف می‌توانند در فرآیندهای مختلف گیاه از جمله مقاومت به خشکی، عملکرد بیشتر، رشد سریع‌تر برگ و بسیاری موارد دیگر مؤثر باشند. تقویت‌کننده‌های رشد همچنین موجب افزایش بهره‌وری آب می‌شوند. دامنه‌ی گسترده‌ای از تقویت‌کننده‌های رشد وجود دارند که نیازمند تحقیقات بیشتر هستند.</p>	

1. Plant Growth Regulators

تناوب کشت

موضوع: زراعت	طبقه‌بندی: انتخاب گیاه	
<p>مرور: تناوب زراعی عبارت است از کشت گیاهان مختلف در زمان‌های مختلف در یک زمین، الگوهای کشت مربوط به زمان‌بندی و ترتیب کشت در منطقه‌ای خاص است.</p>		
منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
متغیر	متغیر	متغیر
<p>تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:</p> <ul style="list-style-type: none"> • بسیار متنوع 		
<p>تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:</p> <ul style="list-style-type: none"> • بسیار متنوع 		

جزئیات:

انتخاب گیاه و الگو/تناوب کشت از پارامترهای بسیار مهم در مصرف آب، بهره‌وری آب و بازده اقتصادی است. در تناوب کشت، کشاورزان عموماً به‌جای گیاهانی که مصرف آب زیادی دارند (مانند برنج و نیشکر)، گیاهانی را کشت می‌کنند که مصرف آب کمتری دارند. به‌طور قطع، آب تنها فاکتور برای جایگزین کردن گیاهان نیست، در بیشتر موارد بازده اقتصادی در کنار دانش کشاورز و ترجیحات فرهنگ غذایی در تصمیم‌گیری انتخاب گیاه مؤثر است.

ارقام پر محصول

موضوع: زراعت
طبقه‌بندی: انتخاب گیاه
مروار: این اقدام عبارت است از استفاده از ارقامی از بذر که محصول بیشتری تولید می‌کنند.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
بالا	خنثی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- افزایش رشد گیاه و بهره‌وری آب بیشتر
- تعرق بیشتر قابل انتظار است

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- تقاضای بیشتر آب
- بهره‌وری بیشتر آب

جزئیات:

ارقام گیاهی دارای عملکرد بالا که توسط اصلاح‌کننده‌های گیاهی توسعه می‌یابند، برای تولید مواد غذایی کافی ضروری هستند، مانند انقلاب سبز در دهه ۱۹۶۰ که توسعه واریته‌های جدید باعث افزایش تولید محصولات کشاورزی در سراسر جهان شد. پیشرفت‌های ژنتیکی موجب تسریع در فرایند اصلاح نباتات شده است.

روش‌های گذشته عمدتاً محدود به انتخاب بین فنوتیپ‌ها (صفات قابل مشاهده در مزرعه) بوده‌اند، اما اکنون به منظور توسعه رویکرد یکپارچه اصلاح نژاد، با تحقیقات ژنتیکی ترکیب شده است. اصلاح ژنتیک می‌تواند ارقامی با عملکرد بالا تولید کند، اگرچه این فناوری چندان توسط عموم مردم پذیرفته شده نیست. همچنین وابستگی به عرضه‌کنندگان بذور اصلاح‌شده یکی دیگر از چالش‌های این اقدام است.

به طور کلی تأثیر ارقام با عملکرد بالا در مصرف آب متفاوت است. در برخی موارد به موازات افزایش بهره‌وری آب، مقدار مصرف آب نیز از طریق تعرق افزایش می‌یابد.

ارقام با دوره‌ی رشد کوتاه

طبقه‌بندی: انتخاب گیاه

موضوع: زراعت

مرور: این اقدام شامل استفاده از ارقام گیاهی است که دوره‌ی رشد کوتاهی دارند.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
پایین	خنثی	بالا

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- تقاضای آب کمتر توسط گیاه

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- تقاضای آبیاری کمتر

جزئیات:

اصلاح نباتات موجب تولید ارقامی با دوره‌ی رشد کوتاه‌تر می‌شود. ارقام اصلاح‌شده برای بسیاری از گیاهان مانند برنج، گندم و ذرت وجود دارد. بیشتر این ارقام به‌دلیل ویژگی "کوتاه قدبودن" انتخاب شده‌اند به طوری که نسبت ساقه و برگ به اندام‌های ذخیره‌کننده اصلاح شده است.

به طور کلی تأثیر کوتاه‌شدن دوره‌ی رشد شامل کاهش تعرق بدون تأثیر بر عملکرد محصول، کاهش مصرف آب و افزایش بهره‌وری آب است.

عمق ریشه‌ی ارقام

موضوع: زراعت		طبقه‌بندی: انتخاب گیاه
مرو: این اقدام عبارت است از استفاده از ارقامی با سیستم ریشه‌ی عمیق‌تر.		
منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
بالا	خنثی	پایین
تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> • تقاضای آبیاری کمتر 		
تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> • کاهش جریان برگشتی (با تأثیر احتمالی بر کاربران ثالث) • تقاضای کمتر برای آب 		
جزئیات:		
اصلاح‌کنندگان، ارقامی با سیستم‌های ریشه‌زایی عمیق‌تر را توسعه داده‌اند. این ارقام در بعضی مواقع به عنوان گونه مقاوم در برابر خشکی به بازار عرضه می‌شوند، زیرا می‌توانند از لایه‌های عمیق‌تر خاک آب را جذب کنند. استفاده از ارقام دارای سیستم ریشه‌زایی اصلاح‌شده زمانی مؤثر است که آب ناشی از بارش باران خارج از فصل رشد گیاه خلل و فرج موجود در لایه‌های خاک را پر کرده باشد. در موارد دیگر، ممکن است منجر به نفوذ کمتر یا زهکشی کمتر شود، بنابراین تجزیه و تحلیل تأثیر این اقدام در سطح حوضه الزامی است.		

زمان کشت/نشا

موضوع: زراعت

طبقه‌بندی: انتخاب گیاه

مرور: این اقدام به بهینه‌سازی زمان کشت/نشا به منظور استفاده مفیدتر از منابع آب می‌پردازد.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
متنوع	متنوع	متنوع
تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> • بسیار متنوع 		
تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:		
<ul style="list-style-type: none"> • بسیار متنوع 		

جزئیات:

به منظور بهره‌مندی از بهترین شرایط آب و هوایی (بارندگی، دما، آفتاب) بذر یا نشا باید در زمان مناسب کاشته یا منتقل شود. اگرچه این امر به دلایل مختلف، همیشه امکان‌پذیر نیست. برای مثال، در بیشتر موارد قیمت محصولات برداشت‌شده خارج از فصل برداشت بالاتر است. عادات کشاورزان، کمبود نیروی کار یا فقدان پیش‌بینی فصلی ممکن است، مانع زمان‌بندی بهینه شود. تأثیر زمان بهینه‌ی کشت بر مصرف آب به چگونگی اجرای این اقدام بستگی دارد. در صورت اجرای بهینه، می‌توان با مقدار کمی افزایش در مصرف آب، عملکرد بیشتری به دست آورد و در نتیجه بهره‌وری آب را افزایش داد.

تراکم کشت

موضوع: زراعت	طبقه‌بندی: انتخاب گیاه
<p>مرور: این اقدام به فضای خالی بین گیاهان در مزرعه مربوط می‌شود. هرچه گیاهان در مزرعه به یکدیگر نزدیک باشند تراکم کشت بالاتری دارند.</p>	

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
بالا	پایین	ختی

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- بسیار متنوع

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- بسیار متنوع

جزئیات:

تراکم بهینه‌ی کشت به عوامل متعددی از جمله حاصلخیزی خاک، نیروی کار، ماشین‌آلات، در دسترس بودن آب و اقلیم وابسته است. در بعضی موارد، تراکم کشت کمتر می‌تواند در جذب بیشتر باران برای هر بوته یا کاهش تقاضای آبیاری مؤثر باشد. از طرف دیگر، افزایش تراکم کشت موجب کاهش تبخیر از سطح خاک و کاهش مصرف غیرمفید آب توسط علف‌های هرز می‌شود.

مالچ پاشی

موضوع: زراعت

طبقه‌بندی: پوشش

مرور: این اقدام عبارت است از پوشش زمین با استفاده از مالچ، که می‌تواند شامل بقایای گیاهی یا موادی که به مزرعه منتقل می‌شود (مانند پلاستیک، ورقه‌های نازک مواد مختلف) باشد.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
خنثی	پایین	بالا

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش تبخیر غیر مفید

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش تقاضای آب
- کاهش فرسایش

جزئیات:

مالچ عبارت است از لایه‌ای از مواد که در سطح خاک قرار می‌گیرد. مالچ می‌تواند موجب حفظ رطوبت خاک، بهبود حاصلخیزی، سلامت خاک و/یا کاهش رشد علف‌های هرز شود. مالچ می‌تواند طبیعی یا مصنوعی باشد. مالچ طبیعی می‌تواند حاصل بقایای محصولات کشت شده‌ی قبلی باشد. مواد طبیعی مانند تراشه‌های پوست و یا کاه هم می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. استفاده از ورق‌های پلاستیکی به عنوان مالچ نیز بخصوص در چین رواج دارد. نتایج بسیاری از تحقیقات در زمینه مالچ‌پاشی، صرفه‌جویی قابل توجه در مصرف آب و توسعه فصل رشد (کشت زودتر از موعد) در اثر تنظیم دما را گزارش کرده‌اند. از نظر صرفه‌جویی در مصرف آب، مالچ‌پاشی بسیار مؤثر است. نیروی کار و هزینه در استفاده از روش مالچ‌پاشی بسیار مهم است.

ایجاد سایه

موضوع: زراعت

طبقه‌بندی: پوشش

مروار: هدف از این اقدام ایجاد سایه، کاهش تابش مستقیم نور خورشید با گیاه یا سطح زمین است.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
گرم	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
خنثی	پایین	خنثی

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش مصرف غیرمفید آب

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش تقاضای آب

جزئیات:

با پوشاندن مزارع با تور یا کاشت گیاهان بلندتر مانند درختان در جوار گیاهان کشت شده، می‌توان سایه ایجاد کرد. ایجاد سایه، گیاهان را از دمای بالا و تبخیر زیاد حفاظت می‌کند و مقدار تبخیر از سطح خاک را کاهش می‌دهد. در صورت استفاده از گیاهان بلند یا درختان برای ایجاد سایه، ممکن است مقدار مصرف آب در کل مزرعه افزایش یابد. بنابراین تحلیل هزینه/فایده در استفاده از این روش سایه‌اندازی ضروری است. همچنین استفاده از تور برای ایجاد سایه هزینه‌بر و نیازمند نیروی کارگری است.

کنترل علف‌های هرز

موضوع: زراعت

طبقه‌بندی: پوشش

مروار: به منظور کنترل علف‌های هرز از فناوری‌های شیمیایی، مکانیکی، مدیریت محصولات زراعی و بیولوژیکی استفاده می‌شود.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
خنثی	پایین	بالا

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- کاهش تبخیر غیر مفید آب
- فضای بیشتر برای گیاهان

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- کاهش مصرف غیر مفید آب

جزئیات:

روش‌های مختلفی برای کنترل علف‌های هرز وجود دارد. کنترل موفقیت‌آمیز علف‌های هرز اغلب به ترکیب یا استفاده از چند روش مختلف (مدیریت تلفیقی علف‌های هرز) نیاز دارد. روش‌های اصلی شامل روش دستی، مکانیکی، مدیریت محصولات زراعی، چرای دام، کنترل بیولوژیک، استفاده از علف‌کش‌ها، سوزاندن، در معرض آفتاب قرار دادن، سیلاب و طیف وسیعی از روش‌های جدید است.

هدف کلی کنترل علف‌های هرز، کاهش رقابت گیاهان برای مصرف آب، فضا، مواد مغذی و نور خورشید است. در این روش، صرفه‌جویی واقعی آب اندک است، زیرا محصولی که جایگزین علف‌های هرز می‌شود نیز آب مصرف می‌کند. با این همه، تغییر از مصرف غیر مفید آب به مصرف مفید، موجب افزایش بهره‌وری آب می‌شود.

گیاهان پوششی

موضوع: زراعت

طبقه‌بندی: پوشش

مرور: گیاهانی که به عنوان پوشش استفاده می‌شوند بیشتر با هدف حفاظت از خاک کشت می‌شوند تا افزایش عملکرد محصول.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
بالا	مصرف غیر مفید: ختنی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- مصرف بیشتر آب بوسیله گیاهان پوششی

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- مصرف بیشتر آب بوسیله گیاهان پوششی

جزئیات:

گیاهان پوششی معمولاً علف‌ها یا لگوم‌ها هستند اما ممکن است گیاهان سبز دیگری را نیز شامل شوند. گیاهان پوششی معمولاً برای مقابله با علف‌های هرز، مدیریت فرسایش خاک، کمک به ساخت و بهبود حاصلخیزی و کیفیت خاک، کنترل بیماری‌ها و آفات و افزایش تنوع زیستی استفاده می‌شوند. گیاه پوششی عموماً در خارج از فصل کشت معمول رشد می‌کند و در حقیقت، زمین را برای کشت محصول بعدی آماده می‌کند.

گیاهان پوششی مقدار زهاب خروجی از مزرعه را کاهش می‌دهند و موجب افزایش نفوذ به آب زیرزمینی می‌شوند. در عین حال، گیاهان پوششی از طریق تعرق آب مصرف می‌کنند و ممکن است رطوبت در دسترس خاک را برای محصول اصلی کاهش دهند. مانند سایر اقدامات، شرایط خاک و اقلیم تأثیر این اقدام را تعیین می‌کند.

آفت‌کش‌ها

موضوع: زراعت	طبقه‌بندی: کنترل‌بیماری‌ها
<p>مروور: این اقدام با استفاده از آفت‌کش‌ها از گیاهان حفاظت می‌کند.</p>	
منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:
همه	همه
مصرف‌مفید:	مقیاس:
بلا	مزرعه
مصرف‌غیرمفید:	جریان‌برگشتی:
خشتی	پلین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- بهبود رشد گیاه و بهره‌وری آب

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- افزایش بهره‌وری آب

جزئیات:

استفاده از سموم دفع آفات برای محافظت گیاهان در برابر آفات و بیماری‌ها روش متداولی است. تأثیر استفاده از سموم دفع آفات بر بهره‌وری آب این است که این سموم باعث کاهش تلفات محصول می‌شوند، در نتیجه بهره‌وری بالاتری به دست می‌آید.

کنترل بیولوژیکی بیماری و آفات

طبقه‌بندی: کنترل بیماری‌ها

موضوع: زراعت

مروار: این اقدام با استفاده از اقدامات بیولوژیکی (ارگانیک) از گیاهان حفاظت می‌کند.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
همه	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیرمفید:	جریان برگشتی:
بالا	خشتی	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- بهبود رشد گیاه و بهره‌وری آب

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- افزایش بهره‌وری آب

جزئیات:

گیاه‌پزشکی بیولوژیکی، با معرفی دشمنان طبیعی ارگانسیم‌های مضر و محصولات بیولوژیکی حفاظت از گیاهان، آفات و بیماری‌ها را کنترل می‌کنند. طیف گسترده‌ای از روش‌های حفاظت بیولوژیکی از گیاهان، از جمله آفت‌کش‌های بیولوژیکی (بیوسموم)، فرمون‌ها و تله‌های نواری وجود دارد. این اقدام همانند کودها، باعث کاهش تلفات و در نتیجه افزایش عملکرد محصول می‌شود.

آبشویی

موضوع: زراعت

طبقه‌بندی: مدیریت شوری

مرو: هدف از این اقدام خارج‌ساختن نمک از ناحیه ریشه گیاه با استفاده از آب است.

منطقه‌ی جغرافیای:	نوع محصول:	مقیاس:
خشک	همه	مزرعه، سیستم
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
بالا	بالا	پایین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- افزایش تقاضای آب
- عملکرد بیشتر محصول

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- افزایش بسیار زیاد تقاضای آب
- خطر غرقاب شدن

جزئیات:

آبشویی مزارع شور، شامل حذف نمک‌های اضافی از خاک زراعی و زیرسطحی از طریق شستشو با آب است. شوری اولیه در اثر تبخیر-تعرق گیاه و خاک و برداشت آب و باقی‌ماندن نمک در آن ایجاد می‌شود. شوری ثانویه در اثر ورود آب شور زیرزمینی به ناحیه ریشه ایجاد می‌شود. آبشویی می‌تواند به صورت طبیعی از طریق بارش زیاد در طول فصل، رخ دهد. در سایر موارد، کشاورزان مجبورند بیش از نیاز آبی گیاه آبیاری کنند. در زمان آبشویی، وجود یک سیستم زهکشی مناسب به‌منظور تخلیه زه‌آب‌های شور به دریا یا حوضچه‌های تبخیر ضروری است. آبشویی به مقدار زیادی آب نیاز دارد که قابل استفاده مجدد نیست.

گیاهان مقاوم به شوری

طبقه‌بندی: مدیریت شوری

موضوع: زراعت

مرور: هدف از این اقدام استفاده از ارقامی از گیاهان است که به درجات مختلف شوری مقاوم باشند.

منطقه‌ی جغرافیایی:	نوع محصول:	مقیاس:
خشک	همه	مزرعه
مصرف مفید:	مصرف غیر مفید:	جریان برگشتی:
بالا	بالا	پابین

تأثیر در مقیاس مزرعه‌ای:

- عملکرد بیشتر محصول

تأثیر در مقیاس حوضه‌ای:

- افزایش زمین مناسب برای کشاورزی

جزئیات:

طی دو دهه‌ی اخیر، برنامه‌های اصلاح ژنتیک به طور قابل توجهی مقاومت گونه‌های مهم زراعی مانند جو، برنج، ارزن، ذرت، سورگوم، یونجه و بسیاری از انواع چمن‌ها به شوری را افزایش داده است. مطالعات و اصلاحات ژنتیک محصولات مقاوم به شوری را توسعه داده است. به طور کلی استفاده از ارقام مقاوم به شوری برای افزایش بهره‌وری آب و صرفه‌جویی در مصرف آب بسیار مهم است. با کاربرد این ارقام برای شست‌وشو به آب کمتری نیاز است و نسبت به ارقام دیگر تحت شرایط شوری یکسان محصول بیشتری تولید خواهد شد.

نتیجه‌گیری

دستیابی به صرفه‌جویی واقعی آب پیچیده و وابسته به شرایط است. این پژوهش اطلاعات مربوط به تغییرات ایجاد شده به واسطه اجرای اقدامات مختلف را در مقیاس مزرعه‌ای ارائه می‌دهد. بررسی‌ها در مقیاس بزرگ‌تر نیازمند تحلیل در سطح منطقه و حوضه است. مفهوم "ردیابی آب" اصطلاحات حسابداری آب را به منظور طبقه‌بندی جریان‌های آب در هر سیستم بیان می‌کند. با استفاده از مفاهیم و راهنماهای موجود در این سند، تصمیم‌گیران می‌توانند با استفاده از اقدامات پایدار، مدیریت سیستم‌های آب را بهبود بخشند که موجب صرفه‌جویی واقعی در مصرف آب شود.

فهرست اقدامات ارائه شده در این گزارش، مواردی را ارائه می‌دهد که منجر به افزایش بهره‌وری آب و کاهش مصرف آب شوند. اقدامات مختلف در بخش مدیریت آب و آبیاری، عموماً به عنوان فناوری‌های صرفه‌جویی در مصرف آب گسترش یافته‌اند. اما رویکرد "ردیابی آب" نشان می‌دهد که کاهش مصرف آب محدود است. صرفه‌جویی در مصرف آب تنها با کاهش مصرف آب و جریان‌های بازگشتی غیرقابل بازیافت حاصل می‌شود.

به منظور تبدیل رویکرد صرفه‌جویی در مصرف آب به عمل و کمک به تصمیم‌گیران برای اتخاذ رویکرد پیشنهادی، ابزارهایی لازم است. این سند

راهنما، اطلاعات لازم را برای کمک به تصمیم‌گیران و تبدیل اقدامات از مقیاس مزرعه‌ای به مقیاس حوضه ارائه می‌دهد. برای ادامه‌ی این کار و ترویج اجرای پایدار اقدامات افزایش بهره‌وری آب نیاز به مخاطبان گسترده‌تری است.

منابع

- Adamson, D. & Loch, A.** 2014. Possible negative feedbacks from ‘gold-plating’ irrigation infrastructure. *Agricultural Water Management*, 145, 134–144. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2013.09.022>.
- Aerts, J.C.J.H. & Droogers, P.** 2004. *Climate change in contrasting river basins: adaptation strategies for water for food and water for the environment*. 288 pp. Wallingford UK, CABI.
- Dinar, A., Tieu, A. & Huynh, H.** 2019. Water scarcity impacts on global food production. *Global Food Security*, 23, 212–226. <https://doi.org/10.1016/j.gfs.2019.07.007>.
- Droogers, P. & Carpenter, C.** 2020. *Supporting adaptation decision-making for climate-resilient investments: good practice guide*. Mandaluyong, Philippines, Asian Development Bank.
- Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO).** 1989a. *Irrigation water management: irrigation scheduling*. Rome.
- FAO.** 1989b. *Irrigation water management: irrigation methods*. Rome.
- FAO.** 2011. *The State of the World’s Land and Water Resources for Food and Agriculture*. Rome, FAO; London, Earthscan.

- FAO.** 2012. *Coping with water scarcity: an action framework for agriculture and food security*. FAO Water Reports 38. Rome.
- Giordano, M., Turrall, H., Scheierling, S., Treguer, D. & McCornick, P.** 2017. *Beyond 'more crop per drop': evolving thinking on agricultural water productivity*. IWMI Research Report 169. Colombo, Sri Lanka, International Water Management Institute (IWMI); Washington, DC, World Bank. <https://doi.org/10.5337/2017.202>
- Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC).** 2019. *Climate change and land: an IPCC special report on climate change, desertification, land degradation, sustainable land management, food security, and greenhouse gas fluxes in terrestrial ecosystems*. Geneva.
- Keller, A.A. & Keller, J.** 1995. *Effective efficiency: a water use efficiency concept for allocating freshwater resources*. Little Rock, Arkansas, USA, Center for Economic Policy Studies, Winrock International.
- Molden, D., Sakthivadivel, R. & Habib, Z.** 2001. *Basin-level use and productivity of water: examples from South Asia*. IWMI Research Report. Colombo, Sri Lanka, IWMI. **46** *Guidance on realizing real water savings with crop water productivity interventions*
- Pérez-Blanco, C., Hrast-Essenfelder, A. & Perry, C.** 2020. Irrigation technology and water conservation : from panaceas to actual solutions. (submitted)
- Perry, C.** 2007. Efficient irrigation; inefficient communication; flawed recommendations. *Irrigation and Drainage*, 56, 367–378. <https://doi.org/10.1002/ird.323>.
- Perry, C. & Steduto, P.** 2017. *Does improved irrigation technology save water? A review of the evidence*. Rome, FAO. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.35540.81280>.
- Perry, C., Steduto, P., Allen, R.G. & Burt, C.M.** 2009. Increasing productivity in irrigated agriculture: agronomic constraints and hydrological realities. *Agricultural Water Management*, 96, 1517–1524. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2009.05.005>
- Turrall, H., Burke, J. & Faures, J-M.** 2011. *Climate change, water and food security*. FAO Water Reports 36, FAO Water Reports 36. Rome.
- Ward, F.A. & Pulido-Velazquez, M.** 2008. Water conservation in irrigation can increase water use. *Proceedings of the National Academy of Sciences USA*, 105, 18215–18220. <https://doi.org/10.1073/pnas.0805554105>.

پیوست‌ها

پیوست ۱- فهرست منابع موجود

عنوان	نویسندگان	سال	نوع منبع	مجله	منابع اضافی ذکر شده توسط نشریه اصلی
Effect and side-effect assessment of different agricultural water saving measures in an integrated framework	Racisi <i>et al.</i>	۲۰۱۹	مقاله مجله علمی	Agricultural Water Management	Kiziloglu <i>et al.</i> , 2006.
Effects of deficit irrigation strategies on soil salinization and sodification in a semiarid drip-irrigated peach orchard	Aragues <i>et al.</i>	۲۰۱۴	مقاله مجله علمی	Agricultural Water Management	
Effects of seasonal water use and applied n fertilizer on wheat water productivity indices	Montazar <i>et al.</i>	۲۰۱۲	مقاله مجله علمی	Irrigation and Drainage	
Effect of different quantities of supplemental irrigation and its salinity on yield and water use of winter wheat (<i>triticum aestivum</i>)	Kiani <i>et al.</i>	۲۰۱۲	مقاله مجله علمی	Irrigation and Drainage	
Developing scenarios to assess sunflower and soybean yield under different sowing dates and water regimes in the Bekaa Valley (Lebanon): simulations with AquaCrop	Saab <i>et al.</i>	۲۰۱۴	مقاله مجله علمی	International Journal of Plant Production	

Zhou <i>et al.</i> , 1996; Zhao <i>et al.</i> 1996; Hu, 1992; Wang & Xu, 1991; Wang <i>et al.</i> , 201; Fan & Wang, 2010; Zhu & Wang, 1996; Chen, 2005; Sun <i>et al.</i> , 2010; Fang <i>et al.</i> , 2010; Zhang <i>et al.</i> , 2004; Liu <i>et al.</i> , 2008; Liu, 2007; Chen <i>et al.</i> , 2004; Shen <i>et al.</i> , 2002; Zhang <i>et al.</i> , 2010	Agricultural Water Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۵	Yan <i>et al.</i>	Assessing potential water savings in agriculture on the Hai Basin Plain, china
Su <i>et al.</i> , 1999; Zhang <i>et al.</i> , 2000; Zhang <i>et al.</i> , 2002; Zhang <i>et al.</i> , 2006; Chen <i>et al.</i> , 2006; Li <i>et al.</i> , 2007; Zhao <i>et al.</i> , 1996; Zhu <i>et al.</i> , 2000; Chen <i>et al.</i> , 2002; Zhang <i>et al.</i> , 2003; Zhang <i>et al.</i> , 2004; Chen <i>et al.</i> , 2007; Wang <i>et al.</i> , 2007; Zhao <i>et al.</i> , 1999; Zhong <i>et al.</i> , 2000; Li <i>et al.</i> , 2000; Wu & Yang, 2004; Dang <i>et al.</i> , 2006; Yi <i>et al.</i> , 2008; Shan <i>et al.</i> , 2006	Agricultural Water Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۰	Fang <i>et al.</i>	Water resources and water use efficiency in the North China Plain: current stats and agronomic management options
	Agricultural Water Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۰	Chen <i>et al.</i>	Effects of winter wheat row spacing on evapotranspiration, grain yield, and water use efficiency
	Agricultural Water Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۶	van Oort <i>et al.</i>	Towards groundwater neutral cropping systems in the alluvial Fans of the North China Plain
	Climate	مقاله مجله علمی	۲۰۱۶	Jha <i>et al.</i>	Impact of irrigation method on water use efficiency and productivity of fodder crops in Nepal

Procedia Environmental Sciences	مقاله مجله علمی	۲۰۱۳	Shrestha <i>et al.</i>	Strategies to improve cereal production in the terai region (nepal) during dry season: simulations with AquaCrop
Field Crops Research	مقاله مجله علمی	۲۰۱۸	Park <i>et al.</i>	Increasing yield stability and input efficiencies with cost-effective mechanization in Nepal
Journal of Soil Science and Environmental Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۲	Sharawat <i>et al.</i>	Simulation of resource-conserving technologies on productivity, income, and greenhouse gas GHG emission in rice-wheat system
Advances in Agronomy	فصل کتاب	۲۰۱۰	Humphreys <i>et al.</i>	Halting the groundwater decline in northwest india - which crop technologies will be winners?
Field Crops Research	مقاله مجله علمی	۲۰۱۴	Baldwinder-Singh <i>et al.</i>	options for increasing productivity of the rice-wheat system of north-west india while reducing groundwater depletion: Part I
Field Crops Research	مقاله مجله علمی	۲۰۱۵	Baldwinder-Singh <i>et al.</i>	Options for increasing productivity of the rice-wheat system of north-west India while reducing groundwater depletion: Part II
Agriculture, Ecosystems and Environment	مقاله مجله علمی	۲۰۱۳	Ahmad <i>et al.</i>	Constraints and opportunities for water savings and increasing productivity through resource conservation technologies in Pakistan
Water Resources Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۴	Berbel <i>et al.</i>	Literature review on rebound effect on water saving measures and analysis of a Spanish case study

Kahlowan *et al.*, 2006;
 Jat *et al.*,
 2006; Jat *et al.*,
 2009; Khepar *et al.*,
 1999; Arora, 2006;
 Choudhary, 1997;
 Hira *et al.*, 2002;
 Humphreys *et al.*,
 2008a; Sandhu *et al.*,
 1980; Sharma,
 1989,1999, Bushan
et al., 2007; Kukal *et al.*,
 2010; Erenstein &
 Lakshmi, 2008.

Farooq *et al.*,
 2007; Humphreys
et al.,2005,2010;
 Jehangir *et al.*, 2007.

	Agricultural Systems	مقاله مجله علمی	۲۰۱۴	Fernández García et al.	Effects of modernization and medium term perspectives on water and energy use in irrigation districts
	Outlook on Agriculture	مقاله	۲۰۱۰	Rodríguez Díaz <i>et al.</i>	Modernizing water distribution networks
Lecina <i>et al.</i> , 2009; Stambouli, 2012; Ruiz <i>et al.</i> , 2008; Hydrographic Tajo Confederation, 2013; Fernández <i>et al.</i> , 2012.	Sustainable Development	مقاله مجله علمی	۲۰۱۵	González- Cebollada	Water and energy consumption after the modernization of irrigation in Spain
Burt <i>et al.</i> , 2002; Ward & Pulido- Velazquez, 2008.	International commission on Irrigation and Drainage (icid) Conference Paper	مقاله مجله علمی	۲۰۱۳	Thoreson <i>et al.</i>	Drip irrigation impacts on evapotranspiration rates in california's san Joaquin Valley
	The American Society of Agricultural and Biological Engineers (ASABE) Conference Paper	مقاله مجله علمی	۲۰۰۶	Schneekloth <i>et al.</i>	Furrow irrigation management with limited water
	International Water Management Institute (IWMI) Research Reports	گزارش فنی	۲۰۰۷	Ahmad <i>et al.</i>	Water saving technologies: myths and realities revealed in Pakistan rice-wheat systems
	IWMI Research Reports	گزارش فنی	۱۹۹۸	Amarasinghe <i>et al.</i>	Impact assessment of rehabilitation intervention in Gal Oya Left bank
	Agricultural Water Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۵	Ayars <i>et al.</i>	Subsurface drip irrigation in California – here to stay?
	Water Resources Research	مقاله مجله علمی	۲۰۰۸	Clemmens <i>et al.</i>	Technical concepts related to conservation of irrigation and rainwater in agricultural systems

Klocke <i>et al.</i> , 2004.	Water Resources Research	مقاله مجله علمی	۲۰۰۸	Saseendran <i>et al.</i>	Use of crop simulation models to evaluate limited irrigation management options for corn in a semiarid environment
	International Journal of Water Resources Development	مقاله مجله علمی	۲۰۱۲	Dagnino & Ward	Economics of agricultural water conservation: empirical analysis and policy implications
	Water Saving for Rice	فصل کتاب	۲۰۰۱	Dong <i>et al.</i>	Water productivity in the Zhanghe irrigation system: issues of scale
	Field Crops Research	مقاله مجله علمی	۲۰۰۸	Erenstein <i>et al.</i>	On-farm impacts of zero tillage wheat in south Asia's rice-wheat systems
	Water	مقاله مجله علمی	۲۰۱۶	Expósito & Berbel	Microeconomics of deficit irrigation and subjective water response function for intensive olive groves
Alsam <i>et al.</i> , 1989.	International Maize and Wheat improvement Center (CIMMYT)	گزارش فنی	۲۰۰۷	Farooq <i>et al.</i>	Adoption and impacts of zero-tillage in the rice-wheat zone of irrigated Punjab, Pakistan
	Oxford Agrarian Studies	مقاله	۱۹۹۰	Feinerman & Yaron	Adoption of drip irrigation in cotton: the case of kibbutz cotton growers in Israel
	Regional Environmental Change	مقاله مجله علمی	۲۰۱۴	Graveline <i>et al.</i>	Hydro-economic modelling of water scarcity under global change: an application to the Gállego river basin (Spain)
Goldhamer & Peterson, 1984; Fulton <i>et al.</i> , 1991; Boyle Engineering Corp, 1994.	Irrigation and Drainage Systems	مقاله مجله علمی	۲۰۰۲	Hanson & Ayars	Strategies for reducing subsurface drainage in irrigated agriculture through improved irrigation
Aslam <i>et al.</i> , 1993; Gill <i>et al.</i> , 2000.	IWMI	فصل کتاب	۲۰۰۳	Hobbs & Gupta	Rice-wheat cropping systems in the indoGangetic Plains: issues of water productivity in relation to new resource-conserving technologies
Kahlowan <i>et al.</i> , 2002; Rickman, 2002.	Plant Production Science	مقاله مجله علمی	۲۰۰۵	Humpreys <i>et al.</i>	Water saving in rice-wheat systems

	Agricultural Water Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۰	Jackson <i>et al.</i>	A comparative analysis of water application and energy consumption at the irrigated field level
	Journal of Arid Environments	مقاله مجله علمی	۲۰۰۸	Khan <i>et al.</i>	Enhancing water productivity at the irrigation system level: a geospatial hydrology application in the Yellow River Basin
	Journal of Arid Environments	مقاله مجله علمی	۱۹۹۲	Kranz <i>et al.</i>	Water and energy conservation using irrigation scheduling with center-pivot irrigation systems
Lamm & Trooien, 1999; Ayars, 1999.	Proceedings of the 2nd International Conference of the Asia Pacific Association of Hydrology and Water Resources	مقاله مجله علمی	۲۰۰۴	Kumar <i>et al.</i>	Dripping water to a water guzzler: techno economic evaluation of drip irrigation of alfalfa in north Gujarat, india
Narayanamoorthy, 2004; Jadhav <i>et al.</i> , 1990; Hapase <i>et al.</i> , 1992; Narayanamoorthy, 1996; Reddy & Thimmegowda, 1997; Shiyani <i>et al.</i> , 1999; Palanisamy <i>et al.</i> , 2002.		مقاله	۲۰۰۸	Kumar <i>et al.</i>	Water saving and yield enhancing microirrigation technologies in india: when and where can they become best bet technologies
	Water Resources Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۰	Lecina <i>et al.</i>	Irrigation modernization and water conservation in Spain: the case of riegos del alto Aragón
	Indian Journal of Agricultural Research	مقاله مجله علمی	۲۰۰۵	Luquet <i>et al.</i>	More crop per drop: how to make it acceptable for farmers?
	Indian Journal of Agricultural Research	مقاله مجله علمی	۲۰۱۶	Meena <i>et al.</i>	Adoption and impact of zero tillage in the rice-wheat production system of Haryana

	International Journal of Agricultural and Biological Engineering	مقاله مجله علمی	۲۰۱۰	Nangia <i>et al.</i>	Effects of conservation agriculture on land and Water Productivity in Yellow River Basin, China
	Tools for Drought Mitigation in Mediterranean Regions	فصل کتاب	۲۰۰۳	Rodrigues <i>et al.</i>	Feasibility of deficit irrigation with centerpivot to cope with limited water supplies in Alentejo, Portugal
	Water Resources Management	مقاله مجله علمی	۲۰۱۲	Törnqvist & Jarsjö	Water savings through improved irrigation techniques: basin-scale quantification in semi-arid environments
Peng <i>et al.</i> , 1998; Tabbal <i>et al.</i> , 2002; Tuong, 2003.	Plant Production Science	مقاله مجله علمی	۲۰۰۵	Tuong <i>et al.</i>	More rice, less water – integrated approaches for increasing water productivity in irrigated rice-based systems in Asia
	Journal of Irrigation and Drainage Engineering	مقاله مجله علمی	۲۰۰۴	Ven <i>et al.</i>	Hydrologic impacts due to changes in conveyance and conversion from flood to sprinkler irrigation practices

پیوست ۲- خلاصه نتایج موجود

جدول زیر میانگین تغییرات آبیاری، تبخیر و تعرق، عملکرد محصول، بهره‌وری آب و بهره‌وری آب آبیاری حاصل از هر اقدام را نشان می‌دهد. تعداد مطالعات مورد استفاده برای محاسبه‌ی میانگین در ستون "تعداد" نشان داده شده است. اقدامات ارجاع داده شده در دو یا تعداد کمتری از نشریات از جدول مستثنی هستند. در مجموع ۲۴۰ منبع برای این مطالعه استفاده شده است: ۱۳۱ مورد در گروه مدیریت آب، ۴۰ مورد در گروه مدیریت خاک و زمین، ۵۴ مورد در گروه زراعت و ۱۵ اقدام دیگر در چهارچوب اقدامات (زمان‌بندی آبیاری و غیره) لحاظ نشده است.

برای دو ویژگی اول، آبیاری و تبخیر و تعرق، کاهش به عنوان مقادیر منفی و با رنگ آبی مشخص شده‌اند که مناسب تلقی می‌شوند. با این حال، برای تعیین صرفه‌جویی در مصرف واقعی آب، حسابداری آب (همانطور که در فصل ۲ توضیح داده شده است) مورد نیاز است. افزایش عملکرد محصول، بهره‌وری آب (به ازای هر واحد تبخیر و تعرق) و بهره‌وری آبیاری (به ازای هر واحد آبیاری) نیز با رنگ آبی نشان داده شده است.

جدول ۶- خلاصه تغییرات متوسط گزارش شده (درصد) از تأثیر اقدامات مختلف بر آبیاری، تبخیر-تعرق، عملکرد محصول، بهره‌وری آب و بهره‌وری آبیاری

اقدامات	تعداد	تغییر در آبیاری (درصد)	تغییر در تبخیر و تعرق (درصد)	تغییر در عملکرد محصول (درصد)	تغییر در بهره‌وری آب (درصد)	تغییر در بهره‌وری آبیاری (درصد)
زراعت	۵۴	-۴	-۶	۱۹	۲۷	۱۲
پوشش	۲۴					
مالچ‌پاشی	۲۴	۰	-۳	۱۴	۱۴	۰
انتخاب گیاه	۱۸					
تناوب کشت	۴	۸	-۱۹	-۱۴	۱	۱۵
ارقام: عملکرد بالا	۳		۰	۱۰	۱۵	
ارقام: دوره کوتاه	۳	-۲۳	-۱۸	-۲	۲۹	۲۲
زمان کشت	۶	-۴	-۲۰	۳۶	۷	-۲
مکمل‌ها	۱۲					
کودها	۱۲			۸۴	۶۲	۲۴
سایر	۱۵	-۲۱	۲	-۴	-۱۶	۳۴
مدیریت آب	۱۳۱	-۳۸	-۵	۱۴	۴۱	۵۰
آبیاری در سطح مزرعه	۱۲۴					
آبیاری تناوبی	۳	-۳۷	۰	۱	-۷	۳۱
آبیاری جویچه‌ای یا فارو	۳	-۱۵		۰		۵
کم آبیاری	۲۷	-۳۸	-۲۷	-۲۳	-۱۳	۵۷
آبیاری قطره‌ای	۶۷	-۴۶	۹	۲۹	۱۱	۸۷
آبیاری بارانی	۱۲	-۲۷		۱۴		-۲
آبیاری زیرسطحی	۶	-۱۵	-۱۰	۶۲		۳۳
آبیاری موجی	۶	-۲۲	۰	۰	-۳	۶
زیرساخت آبیاری	۶					
لوله‌ها	۴	-۲۸	۴	۲۰		
خاک و زمین	۴۰	-۱۸	۳	۱۰	۲	۱۸
خاک‌ورزی	۲۶					
کشت بدون شخم	۲۵	-۱۴	۶	۸	۲	۱۴
تسطیح	۱۴					
تسطیح مزرعه	۱۴	-۲۳	-۲	۱۵	۳	۵۲
مجموع	۲۴۰	-۳۲	-۴	۱۳	۲۰	۳۷

نکته: تغییرات مناسب (کاهش در آبیاری و تبخیر و تعرق و افزایش در عملکرد و بهره‌وری آب) با رنگ آبی و تغییرات نامناسب با رنگ طوسی نشان داده شده است.

مقالات فنی فائو
گزارش‌های آب فائو

- 1 Prevention of water pollution by agriculture and related activities, 1993 (E/S)
- 2 Irrigation water delivery models, 1994 (E)
- 3 Water harvesting for improved agricultural production, 1994 (E)
- 4 Use of remote sensing techniques in irrigation and drainage, 1995 (E)
- 5 Irrigation management transfer, 1995 (E)
- 6 Methodology for water policy review and reform, 1995 (E)
- 7 Irrigation in Africa in figures/L'irrigation en Afrique en chi res, 1995 (E/F)
- 8 Irrigation scheduling: from theory to practice, 1996 (E)
- 9 Irrigation in the Near East Region in figures, 1997 (E)
- 10 Quality control of wastewater for irrigated crop production, 1997 (E)
- 11 Seawater intrusion in coastal aquifers Guide lines for study, monitoring and control, 1997 (E)
- 12 Modernization of irrigation schemes: past experiences and future options, 1997 (E)
- 13 Management of agricultural drainage water quality, 1997 (E)
- 14 Irrigation technology transfer in support of food security, 1997 (E)
- 15 Irrigation in the countries of the former Soviet Union in figures, 1997 (E) (also published as RAP Publication 1997/22)
- 16 Télédétection et ressources en eau/Remote sensing and water resources, 1997 (F/E)
- 17 Institutional and technical options in the development and management of small-scale irrigation, 1998 (E)
- 18 Irrigation in Asia in figures, 1999 (E)
- 19 Modern water control and management practices in irrigation – Impact on performance, 1999 (E)

- 20 El riego en América Latina y el Caribe en cifras/Irrigation in Latin America and the Caribbean in figures, 2000 (S/E)
- 21 Water quality management and control of water pollution, 2000 (E)
- 22 Deficit irrigation practices, 2002 (E)
- 23 Review of world water resources by country, 2003 (E)
- 24 Rethinking the approach to groundwater and food security, 2003 (E)
- 25 Groundwater management: the search for practical approaches, 2003 (E)
- 26 Capacity development in irrigation and drainage. Issues, challenges and the way ahead, 2004 (E)
- 27 Economic valuation of water resources: from the sectoral to a functional perspective of natural resources management, 2004 (E)
- 28 Water charging in irrigated agriculture –An analysis of international experience, 2004 (E) e orts and results, 2007 (E)
- 29 Irrigation in Africa in figures –AQUASTAT survey – 2005, 2005 (E/F)
- 30 Stakeholder-oriented valuation to support water resources management processes – Confronting concepts with local practice, 2006 (E)
- 31 Demand for products of irrigated agriculture in sub-Saharan Africa, 2006 (E)
- 32 Irrigation management transfer– Worldwide, 2008 (E/S)
- 33 Scoping agriculture–wetland interactions – Towards a sustainable multiple-response strategy, 2008 (E)
- 34 Irrigation in the Middle East region in figures – AQUASTAT Survey – 2008, 2009 (Ar/E)
- 35 The Wealth of Waste: The economics of wastewater use in agriculture, 2010 (E)
- 36 Climate change, water and food security (E)
- 37 Irrigation in Southern and Eastern Asia in figures – AQUASTAT Survey – 2011 (E)
- 38 Coping with water scarcity – An action framework for agriculture and food security (E/F)

- 39 Irrigation in Central Asia in gures (E)
- 40 Guidelines to control water pollution from agriculture in China Decoupling water pollution from agricultural production (E)
- 41 Yield gap analysis of field crops: Methods and case studies (E)
- 42 Drought characteristics and management in the Caribbean (E)
- 43 Water accounting and auditing: A sourcebook (E, F) action framework for agriculture and food security (E/F)
- 44 Drought characteristics and management in Central Asia and Turkey (E)
- 45 Drought characteristics and management in North Africa and the Near East (E)
- 46 Guidance on realizing real water savings with crop water productivity interventions (E)

Availability: February 2021

Ar – Arabic Multil – Multilingual

C – Chinese * Out of print

E – English ** In preparation

F – French

P – Portuguese

S – Spanish

The FAO Technical Papers are available through the authorized FAO Sales Agents or directly from Sales and Marketing Group, FAO, Viale delle Terme di Caracalla, 00153 Rome, Italy

Guidance on realizing real water saving with crop productivity interventions

راهنمای درک صرفه‌جویی واقعی در مصرف آب از طریق اقدامات مؤثر در ارتقای بهره‌وری محصول

این سند فنی راهنمای کاربردی بکارگیری اقدامات مؤثر در افزایش بهره‌وری آب گیاه به منظور اعمال صرفه‌جویی "واقعی" آب است. میان صرفه‌جویی واقعی و ظاهری آب تفاوت وجود دارد. صرفه‌جویی ظاهری به معنای کاهش برداشت آب است، اما تغییرات مصرف آب را در نظر نمی‌گیرد. صرفه‌جویی واقعی به معنای کاهش مصرف آب و کاهش جریان‌های برگشتی غیر قابل بازیافت (رواناب و نفوذ) است. این گزارش تفاوت میان صرفه‌جویی آب در مقیاس مزرعه و حوضه که اغلب منجر به افزایش آب در دسترس برای سایر مصرف‌کنندگان نمی‌شود را بیان می‌کند.